

20-11 Τέρμη Ζ. Κωνσ
10-11

ΟΡΕΣΤΗ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

Καθηγήτου τῆς Μουσικῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ Ἀστικῷ Σχολείῳ
τοῦ Ἀρσαίου Ἀθηνῶν κ.λ.

*Μαργαρίτα
Πορφύρα*

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

Τ. Παπαγιαννῆ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ

ΜΟΝΟΦΩΝΩΝ, ΔΙΦΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΡΙΦΩΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΕΥΧΟΣ Β'

— ΤΟ ΚΡΑΤΑΖΕΙΝ ΟΥΚ ἔστιν ἄδειν —

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΖΗΚΑΚΗ

ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ—ΠΑΝΙ... ΣΤΗΜΙΟΥ

1924

ποιήσιν εἶναι ἑὸν ἄριστον ἀμφοτέρων
καὶ ὅταν τὰ μέλη ἴσῃσιν ἅμα καὶ ὅλα
τὰ μέλη μ

ἄριστον ἔστιν οὐρανόθεν καὶ κατὰ
τὴν ἀριστερήν

Ἡ ἡ δὲ ἐκείνη βίβλος ἔστιν
ἐν αὐτοῖς δὲ τὴν κατὰ ἀριστερὰν
μέρησιν ὅσον τὴν ἐξ ἀριστερὰν

Καὶ τὴν Μαρίστον

Βυβλίον Λατίνων

5000

~~~~~  
~~~~~


ΟΡΕΣΤΗ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ Ἀστικῷ Σχολείῳ
τοῦ Ἀρσακίου Ἀθηνῶν κτλ.

3/Κμ 27

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ

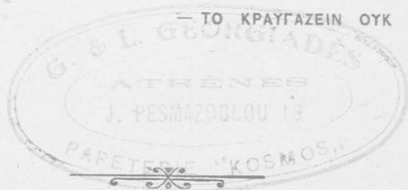
ΜΟΝΟΦΩΝΩΝ, ΔΙΦΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΡΙΦΩΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΕΥΧΟΣ Β'

— ΤΟ ΚΡΑΥΓΑΞΕΙΝ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΑΔΕΙΝ —

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΖΗΚΑΚΗ

ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

1924

1849

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παναγιώτης

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

ΦΥΣΙΣ — ΘΡΗΣΚΕΙΑ — ΠΑΤΡΙΣ

*Αριθ.	Σελ.
1. Ἐθνικός ὕμνος.....	5
2. Χαίρε Μαρία.....	6
3. Ἡ ἑλῆά.....	6
4. Ἡ βαρκοῦλα.....	7
5. Τὰ πεῦκα.....	7
6. Τὸ ψάρεμα.....	8
7. Ὁ Μάϊος.....	9
8. Σὲ ὑμνοῦμεν.....	9
9. Κάτω πᾶμε ὄλοι.....	10
10. Χαράζει ἡ αὐγοῦλα.....	10
11. Ἡ λάμπρῃ.....	11
12. Ἡ περδικοῦλα.....	12
13. Τὸ ἀστέρι.....	12
14. Ὁ μικρὸς τσοπάνος.....	13
15. Τὸ ρυάκι.....	14
16. Προσευχὴ μικρᾶς κόρης.....	15
17. Ἡ λυγερή.....	16
18. Τὸ ὄρφανό.....	16
19. Πέτι καράβι μου.....	17
20. Παιδί μου ὦρα σου καλή.....	18
21. Ἡ περδικοῦλα - Β'.....	19
22. Χειμωνιάτικη βραδυά.....	20
23. Πεντοζάλης.....	21
24. Στὴ σημαία.....	22
25. Ἀνοιξιὰτικὴ αὐγή.....	23
26. Ἡ βοσκοποῦλα.....	24
27. Ἡ ἀνεμώνη.....	25
28. Οἱ κλέφτες.....	26
29. Ἡ ἀνοιξίς.....	27
30. Τὸ καναρίνι.....	28
31. Ἔρχομαι.....	29
32. Χορὸς ἀκαρνανικός.....	30
33. Χορὸς κλέφτικος.....	31

34.	Οί γερανοί.....	32
35.	Τῆς Ἄρτας τὸ γιοφύρι.....	34
36.	Ἡ σημαία.....	34
37.	Ὁ χρυσοπράσινος ἀητός.....	35
38.	Ἡ βροχή (χορὸς καρσιλαμᾶς).....	36
39.	Ἡ πατριδιά.....	37
40.	Στὸν Ὀλυμπο.....	37
41.	Ὁ ψαρᾶς.....	39
42.	Ἡ παπαδιά.....	41
43.	Ἄσμα ἀναφυχῆς ναύτου.....	42
44.	Ἡ ἐπάνοδος (λεμβωδία).....	44
45.	Τὸ τραγοῦδι τοῦ γάμου.....	45
46.	Ὁ ὕπνος τῶν ἀνθέων.....	47
47.	Μαῦρο γεμενί.....	48
48.	Τὸ λησμονημένο ρόδο.....	49
49.	Ὁ ἀετός (τοῦ χοροῦ).....	50
50.	Ἡ πατρίς μας.....	51
51.	Παιὰν (ἐκ τῶν Περσῶν τοῦ Αἰσχύλου).....	52
52.	Ὡς θαναμαστὸν (παράφρασις τοῦ 8ου ψαλμοῦ τοῦ Δαβίδ).....	53
53.	Ἑλλάδα μας γλυκειά.....	54
54.	Ἀνοιξιὰτικὴ αὐγή.....	55
55.	Ἡ καμπάνα.....	56
56.	Στὴν πατρίδα.....	58
57.	Τρικυμία.....	59
58.	Στοὺς ἀθανάτους νεκρούς.....	64
59.	Θεοῦ δόξα.....	66

ΣΗΜ. - Τὰ ὑπ' ἀριθ. 16, 18, 20, 30, 31, 36, 40, 48, 50, 55, 56 καὶ 58 μοι παρεχωρήθησαν εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Δελλίου ἐκ τῆς ἐγκεκριμένης καὶ ἐξαντληθείσης συλλογῆς του «Ἐκλεκταὶ Χορωδία».

Τὰ γνήδια ἀντίτυπα φέρουν τὴν ὑπογραφὴν μου.

1. ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μεγαλοπρεπῶς.

N. Μαντζάρου.

Σέ γνω - ρί - ζωά - πό τήν κό - φι τοῦ σπα -
'Ε - κεί μέ - σα κα - ται - κοῦ - σες, πι - κραμ -

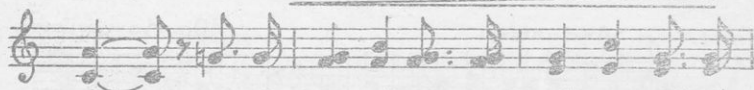
θιοῦ τήν τρο - με - ρή, σέ γνω - ρί - ζωά - πό τήν
μέ - νη ντρο - πα - λή, κί - ε - να στό - μα καρ - τε -

ἄ - φι τοῦ μέ βιά με - τράει τή γῆ Ἄπ' τὰ
ροῦ - σες ἔ - λα κά - λι νά σου πῆ Ἄρ - γειε

κόκ - κα - λα βγαλ - μέ - νη τῶν Ἑλ - λή - νων τὰ ἱε -
νάρθ' ἔ - κει - νηή ἡ - μέ - ρα, κῆ - σαν ὁ - λα σιω - πη -

ρά και σᾶν πρῶ - τάνορει - ω - μέ - νη χαῖρ' ὦ
λά για - τί τὰ σκιαζ' ἡ φο - βέ - ρα και τὰ

χαῖρ' ἔ - λευ - θε - ριά, και σᾶν πρῶ - τάνορει - ω
πλά - κων' ἡ σκλα - βιά, για - τί τὰ σκιαζ' ἡ φο -

μέ - νη χαῖ - ρ' ὦ χαῖ - ρ' ἔ - λευ - θε - ριά και σᾶν
βέ - ρα και τὰ πλά - κων' ἡ σκλα - βια για - τι

πρῶ - τάνορει - ω - μέ - νη χαῖρ' ὦ χαῖρ' ἔ - λευ - θε - ριά,
τὰ σκιαζ' ἡ φο - βέ - ρα και τὰ πλά - κων' ἡ σκλα - βια

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

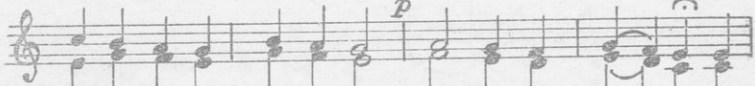
2 ΧΑΙΡΕ ΜΑΡΙΑ.

Andante.

Όρ. Κοντογιάννη.

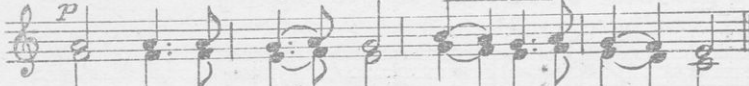
1. Ά-ει-πά-ρθε-νε-ά-γ-νη χαΐ-ρε Μα-ρί--α-χο-
2. Πνε-ή-πᾶ-σα-σέ-ὑ-μνεῖ χαΐ-ρε Μα-ρί--α-ἡ

ρος-ά-γ-έ-λων-σέ-ὑ-μνεῖ χαΐ-ρε Μα--ρί--α Βα-
χά-ρις-σου-την-γῆν-πλη-ροῦ χαΐ-ρε Μα--ρί--α Βα-

σι-λι-σσο-τᾶν-οὔ-ρα-νᾶν-προ-στά-της-τῶν-α--γ-γῶν-ψυ-χᾶν
σι-λι-σσο-τᾶν-οὔ-ρα-νᾶν-ἰ-κέ-τευ-ε-ὑ--περ-ἡ-μῶν

χαΐ-ρε Μα--ρί--α ὑ--περ-α-γί--α,
χαΐ-ρε Μα--ρί--α ὑ--περ-α-γί--α.

3 Η ΕΛΛΑ.

Andantino.

Όρ. Κοντογιάννη.

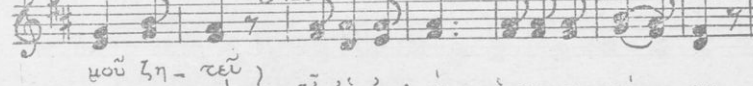
1. Εἶμαι τοῦ ἡλιουῦ θυ-γα-τέρα ἢ καὶ ἀϊό-λες καὶ δευ-
2. Ὄπου κι-ἀν-λά-χω κα-τοι-κί-α δὲν μ' ἀπο-λεί-πουν οἱ καρ-
3. Καί-φως-κρᾶ-τό-τα-το χα-ρί-ω ἐγώ-στην ἀ-γρι-α-νυ-χ-

τή-ἡ-κό-σμη-γά-λη-τοῦ-κα-τέ-ρα-τό-σο-σᾶν-κό-σμη-μέ-κρ-α-
ποι-ὡ-ς-τὰ-βα-θει-ά-μου-γη-ρα-σεῖ-α-δὲ-βρ-ι-σκ-ω-στη-δο-υ-λει-α-νερ-ο-
τια-τῶν-πλοῦ-το-κί-α-δὲν-τὸν-φω-τί-ω-σὺ-μὲν-λο-γεῖ-ς-φρ-ω-χα-λο-

τεῦ-ὅ-σο-νά-γυ-ρω-νε-κρ-ω-μέ--νη-αὐ-τό-ν-τό-μά-τι-
τή-μὲ-χει-θε-ός-εὐ-λο-γη-μέ--νη-κεί-μα-ι-γε-μά-τη-
για-κι-ἀνά-τὸν-ἀν-θρ-ω-π-ω-δι-ω-γ-μέ--νη-μα-φε-γ-γ-ω-ε-μ-πα-ρ-α-στ-η-ν

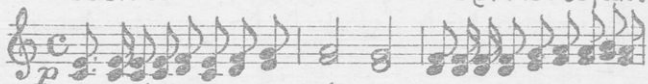

μοῦ-ζη-τεῦ }
προ-κο-πή } Εἶ-μή-ἑ-λλη-ἡ-τι-μη-μέ--νη.
πα-να-γί-α }

-7-
4. Η ΒΑΡΚΟΥΛΑ.

Moderato.

Ὁρ. Κοντογιάννη.

1. Τ' ἄσημένιο βγαίνει φεγγαρά - κι τὰ γαλιανά χρυσόνατα νε -
2. Σ' αὐ φτερό κι αὐτὴ ὁλογλυστράει καὶ ταίξει μετὸ κύμα σ' αὐτρελ -

ρά κι αὐτῆς βραδιάς τὸ δροσερᾶε - ρά κι φουσιώνει τῆς βαρκούλας τὰ φτε -
λή στο ἄρομο τῆς λευκούς ἀφρούς πεταίει καὶ τρέχει καὶ φτερώνει σ' ἀντου -

ρά φουσιώνει τῆς βαρκούλας τὰ φτε - ρά Σ' ἀμ -
λί καὶ τρέχει καὶ φτερώνει σ' ἀν που - λὶ

μό στρωτη φθίνει τὸ κύμ' ἀγκαλιὰ κι ἀφρῆς κας χινοδροσάτα νε - ρά .

5 ΤΑ ΠΕΥΚΑ.

Andante.

H. Alpen.

1. Μέστον κάμπο ποῦ τὸν καίουν τὰ λιονύρια τὰ καυ -
2. Κιά πο - κρι νωνται τα δέντρα: Εἶν' ἢ μοῖρα μας αὐ -

τα, κάποια δέντρα σιγο - κλαίου καὶ τὸ δάκρυ τους κυ -
τῆ ἔτσι θέλῃ σ' ἄ - φέντρα καὶ ἀρχόντισσα ζω -

λᾶ, κάποια δέντρα σιγο - κλαίου καὶ τὸ δάκρυ τους κυ -
ἢ ἔτσι θέλῃ σ' ἄ - φέντρα καὶ ἀρχόντισσα ζω -
ταίι.

λᾶ Τὰ που - λιά ποῦ σάμα - τοῦνε στα κλαδιά τους τα ψη -
ἢ, εἶν' τὸ δάκρυ μας ρουμπίνι καὶ σαλαζέ - ναθα -

λά για-τί χύνουν τὰ ρω-ποῦνε τό-σα δάκρυα σωτη-
 ερό, στά χω-ριά τό λέν ρε-ταί.νι και σάν δάκρ' εἶνε πι-

λά γιατί χύνουν τὰ ρω-ποῦνε τό-σα δάκρυα σωτη-λά.
 κρό στά χω-ριά τό λέν ρε-ταί.νι και σάν δάκρ' εἶνε πι-κρο.

Ἄ. Ἀρχῆς.

6 ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ.

Moderato.

Ὅρ. Κοντογιάννη.
dolce.

1. Ἐ-για μό-λα ἔ-για λέ-σα ἔ-για μό-λα
 2. Ἐ-για μό-λα ἔ-για λέ-σα ἔ-για μό-λα

ἔ-για λέ-σα ὁ-λοι κιά-σε με καρ-διά
 οὐν μᾶς με-λει σταχτηθὲ κόσ-μος νά γε-νῆ!

ἔ-λο' γρῦ-πος ψά-ρια μέ-σα νά γεμί-σῃ ἡ
 Νά τό πρώ-το τό βα-ρέ-λι πά-ει και τό μι-

ἀμ-μου-διά. και-εἰ ὁ ἡ-λιος τό κε-φά-λι
 σά σχι-νί. Μέ βροχή και με ἄ-γέ-ρα

πρῶ' ἡ ἄρ-μη τό κορ-μί σάν κ' ἔ-μᾶς σπᾶν
 δέ-χως ὑπ-νο και φα-ῦ, στα σχι-νιά μας

κόσ-μον ἄλ-λου δέν κερδί-ζουν τό ψω-μί.
 νύχ-τα μέ-ρα τὴν περ-νοῦ-με τὴ ζω-ή.

7. Ο ΜΑΪΟΣ

Allegro.

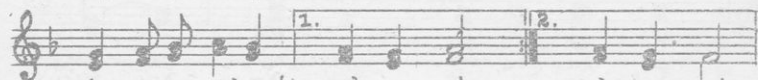
Όρ. Κοντογιάννη.

1. *mf* Ἡλιὸς Μάης μου-μέ-νος ἄγρια γιούλια
 2. Τὸ καθ' ἑ-να χορτά-ρά-κι με κατατράσι-
 3. Καί ξαναβάνει ὄχ' ἢ φύ-σις σπῆν' ἀνοίξει της

στό βου-νά ὁ κάμπος ὅ-λος ἀν-θι-σμέ-νος
 νη στο-λῆ σάν μουρμουρίζει τ' ἄ-ε-ρά-κι
 τῆν χρο-σῆ τό-σο ποῦ μά-λις ἄ-τε-νί-σεις

1. πέρ-νει δροσ' ἀπ' αὐτὸν οὐ-ρα-νό οὐ-ρα-νό
 θαρρεῖς κ' αἶψά κατε- νά μι-λῆ νά μι-λῆ
 νέ-α ζω-ῆ πέρ- νεις καὶ σὺ - νεις καὶ σὺ

p λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά
 Ἰ. Πολέμης.

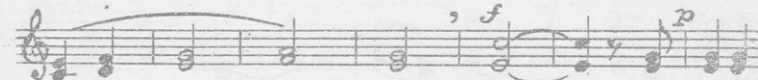
8. Σ Ε Υ Μ Ν Ο Υ Μ Ε Ν .

Θ. Πολυκράτους.

Andante.

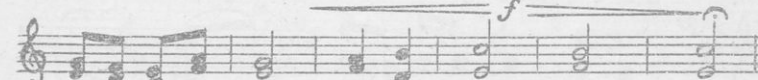
Σέ ὑ-μνοῦ- - - - - μεν Σέ

εὐ-λο-γοῦ- - - - - μεν Σοί εὐ-χα-ρι-

στοῦ-μεν Κύ-ρι- - - ε Καί δε-ό-με-

θά- - - - - Σου ὁ Θε-ός ἡ- - - μῶν.

9 ΚΑΤΩ ΠΑΜΕ ΟΛΟΙ

Eύθυμα. Δημῶδες, Συλλ. Παχτείκου.

1. Κάτω κάτω πᾶ - με ὅ - λου
 2. Πά - ει ἔ - λω - - σε τὸ χιό - νι
 3. Ε - κεί κάτω στάν - θη πᾶ - με

στο ὦ - ραῖ - ο πε - ρι - - ρό - - λι
 κ' ἦλ - θε πᾶ - λι χε - λι - - δό - - νι
 νὰ χο - ρέ - ψω - - - με νὰ φᾶ - - με

f

μέ, χα - ρές και κ' ἔ - τρα - γού - δια
 και γλυ - κά γλυ - - κά λα - - λεί κ' ὶ -
 κ' ἔ - πει - ται πε - - τοῦ - με πᾶ - λι

γιὰ νὰ κό - ψω - - με λου - - λού - δια.
 κ' ὶ - λους ἔ - ξω μᾶς κα - - λεί
 στῆς μη - τέ - ρας τὴν ἀγ - - κά - λη.

10 ΧΑΡΑΖΕΙ Η ΑΥΓΟΥΛΑ.

Andante. Δημῶδες, Συλλ. Παχτείκου.

1. Χα - - ρά - ζει ἡ, αὐ - - γού - - λα
 2. Τᾶη - - δό - νι τὸ γλυ - - κόσκο - πο
 3. Ἡ αὐ - ρα τοῦ μο - - σχοβο - λά

κ' ὶ - - ρά - νιο χα - - μο - - γέ - λιο
 σ' ἄλ - - λο τοῦ λα - - κιά - - φί - νει
 τὸν κόσμο τὸν εὐ - - ραι - νει

f

ὁ ἦ - λιος ρί - χνει εἰς τὴν γῆν
 κ' ἔ - - κει - νο φεύ - γει σιω - θρω - πῶ
 ἄ - - νοί - γει τ' ἔν - θη τ' ἄ - σα - λά

20

ὁ - - - λό - χου - σες μα - - τίες.
 στῆς μαύρες λαγ - - να - - διές.
 και περ - νει τες δρο - - σιές.

11. Η ΛΑΜΠΡΗ.

Allegretto.

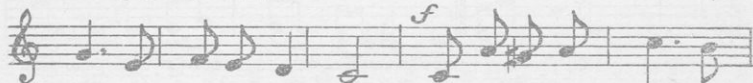
Γ. Σκλάβου.

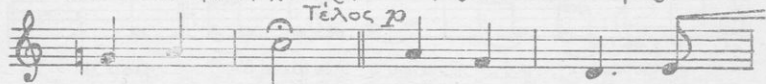
Νά τὴν ἢ λαμ-περή με τὰ λουλούδια
Πά-με νὰ στρω-θοῦ-με στό χορ-τά-ρι

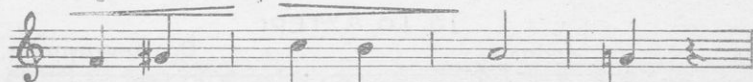
κό-φετε παιδιά τὴν πασκαλιά κ' ὄλα μέχα-
καὶ τ' ἀρνί-μας ψή-νε-ται σι-γά καὶ μέ τ' Ἄ-

ρές καὶ μέ τραγού-δια τρέξετε ν' ἀλ-λά-ξου-
νά-στα-σης τὴ χά-ρη φέρετε νὰ πσυγκρί-σου-

με φι-λιά. Σὴ μαν τρα γλυ-
με τ' αὐ γά.

κά-βα- - ροῦν ἄ- - - κό- - - μα.

καὶ μωσχο-βο- - λοῦν οὐ ἐκ-κλη- - - σιές

μωσ-κοὶ τὰ φι- - - λιά στό κὰ-θε στό-

μα τὰ φι-λιά τῆς ἄ-νοι-ξης θεο-σιές

Σ. Σπεράντζας.

12. Η ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ

Moderato.

Δημῶδες.

1. Δέ σου μω - ρέ δέ
2. Νά μη μω - ρέ νά
3. Σε πια μω - ρέ σε

1.
σου δέ σου 'πα περ - δι - κρού - λα μου
μη, να μη, πα - ρά - ζα - λύ - ζε - σαι
πια σε πια - νουν τὰ ναυτό - που - λα

12.
μου Δέ σου 'πα περ - δι - κρού - λα μου μι -
σαι Νά μη, παρα - ζα - λύ - ζε - σαι και
λα Σε πια νουν τὰ ναυ - τό - που - λα κή

1. 2.
κή που - λα - - κι - - δού - λα μου δέ μου.
σιέ - σαι και λυ - - γί - - ζε - σαι Νά σαι.
κα - κε - τα - νο - - πού - - λα σε λα .

13 ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ.

Andante.

'Ορ. Κοντογιάννη.

mf solo.
1. 'Η κλάσιά κεκοιμη - θη κί - ο' λογυραστήγῃ τῆς.
2. Κι αὐτὰ ψη λὰ κ' αὐθέρ - ρια προ - βάλουν φωτεινά και
3. Μο - νά - χα ε - νά - σέ - ρι βα - θειά σ' οὐρανοῦρανό τόν

Coro mf
νύχτας ἐξασπλώθη ἡ μουσική σι - γῃ. Καὶ μέυνοια σκε -
σαί λουνε τὰ σπέρια μαζύ της σιγα - νά. Για - λὶ - λουν και σα -
ἡ - χραυτὸ δὲν ἔε - ρει κ' ἀφέθη μα να - χό. Εἰν' ἀθωρή θω -

πά - - ζει ὁ οὐ - ρα νό κρου φή τῇ, λίμνη ὄ - που
λεύ - σουν και σειοῦνται στὸ νε - ρό και λές, ὅ - τι χο -
ριὰ του κ' ἡ λάμψη του θα λή και μοιάζει ἡ μα -

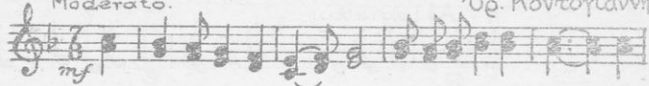
μοιάζει τὴν ἴδια του μορφή τὴν ἴ - δια του μί - φῆ.
ρεῦ - σουν τρεῖ σέβη μο χο - ρό τρεῖ σέβη μο χο - ρό.
πιά του σὰν νὰ κλάψε πω λυ σὰ. νὰ κλάψε πο - λυ.

Βιζυηνός.

14. Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΣΟΠΑΝΟΣ

Moderato.

Ὁρ. Κοντογιάννη.

Σέ λι-γο θά ρο-δί-ση στόν οὐρανό σου ἄ-γη κιό

Δῆ-μος ὁ τσα-κά-νος ἀπ' τό μαντεῖ θά βῆ Ἄ-γνάμτια του κοι-

τῶν-τας τόν ἡ-λιοςτόβου-νό θά λή-ε-να τρα-γοῦδι γλυ-

κό καί σι-γα-νό μπροστά του θά πε-δοῦ-νε τά κρόβατα τρα-

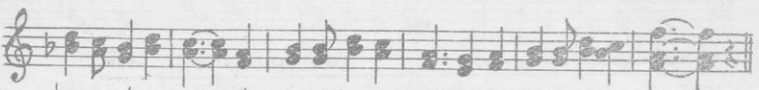
λά βε-λάσματα κου-δούνια θά κούρουνται πολλά. Καί

ὄ-λα θάν' ὠ-ραῖ-α θάν' ὄ-λα δροσερά θά κε λαϊδοῦνται.

λάικα θά κρέχουνε νε-ρά. Κί' ὡς θά πληγαίνῃ ὁ Δῆ-μος τ' ἄρ-

νάκια στή βροχή θά λή-ε-να τρα-γοῦδι γλυκό σάν προσευχή.

Γ. Καρυωτάκης.

15 ΤΟ ΡΥΑΚΙ

Allegretto. Δ. Ροδίου.

Σ' ἀνθοστόλιστο λιβάδι μέτῃς καλαμιάς τὸ χάρδι

f *meno.*

τρέ-χει τὸ νε - ρό τρέ-χει τὸ νε - ρό

α tempo.

καὶ κυλῶντας μέστ' αὐλάκι συ-γαφάλλει τραγουδάκι

f *meno.*

ξένοιαστο παιδρό ξένοιαστο παι-δρό

p

Κάπουκάπου πέτραχί--α τοῦ νερούτῃν τό-ση βί-α

f *meno.*

σταματᾷ δει-λὰ στα-ματᾷ δει - λὰ

tempo.

κ' ἀρχινούν τό-τε μέ χάρ-ει, νὰ μιλοῦνγιά τό φεγ-γάρι

f *meno.*

ποῦ κρυφο-γε-λᾷ ποῦ κρυ-φο-γε--λᾷ.

Ἐκ τῆς συλλογῆς Δ. Ροδίου μέ τραγοῦδι καὶ (Μακεῆς.)
πιάνο Μουσικόν Κατάστημα Ζ. Μακρῆ.

16. ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΙΚΡΑΣ ΚΟΡΗΣ.

Adagio. *solo.*

R. Lowry.

1. Τὴν ὦ - ρα τοῦ προ-
 2. Καὶ χά - -νε - -ται στα
 3. Καὶ τὰν - θηαῦ - τὰ τῆς
 4. Γιά τοῦ - τ' ὀ - κτωος προ-

σεῦ - χε - ται μέ χέ-ρια σταυρω - μέ - -να μέ
 σὺ - νε - φα καὶ τὰ οὐ-ρά-νια σχί - ζει ἔ -
 προ-σευ-χῆς πρὸς-γε-νι-κά μω - ρύ - ζουν τὸν
 σεῦ - χε - ται μέ χέ-ρια σταυρω-μέ - -να μέ

μά - τια δακρυ-σμέ - -να ἄ - θῶ-α λευκὴ ψυ-
 κεῖ ὁ-που ἀν-θί - -ζει αἰ - ὠ-νια ἡ ζω-
 σπό-ρο τους σκορπύ - -ζουν γύ-ρω τρι-γύρω ἔ -
 μά - τια δα-κρυ-σμέ - -να σέ λύ - -πη σέ χα-

κη Λευ - κο - νω-μέ-νος ἄγ-γε-λος ἀπ'
 ἡ καὶ μέ - σα σπὸν πα - ρά-δει-σο σπαίρ-
 κεῖ κιά - γὰ - λιά-γά-λια γί-νε-ται και-
 ρά, θά βρῆ μεσ' τὸν πα - ρά-δει-σο ὁ -

τὰ οὐ-ρά-νια γέρ - νει κί ὁ - λα τὰ λό-για
 νει τὰ λό-για ἔ - κεί - να κί ἄν - θη χλω-ρά καὶ
 νοῦρ-γιο πε-ρι - -βό - -λι τοῦ τὰ πο-τι-ζουν
 ταν τὸν κόσμῶ - -φή - ση γω - νια νὰ κα-τοι

πέρ - -νει τοῦ λεγ' ἡ προ-σευ-χῆ.
 κεί - -να φυ - τρῶ-νουν τὸ πρῶ - ὄ -
 -λοι οἱ ἄγ - γελοὶ λευ - κοὶ
 κη - -ση με λού - λουδ' ἄν-θη - ρά

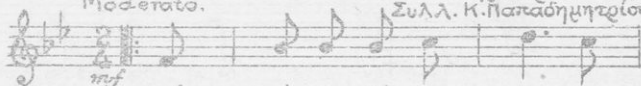
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

17 Η ΛΥΓΕΡΗ.

Δημ. Ἀρκαδίας.

Συλλ. Κ. Παπαδημητρίου.

Moderato.

1. Τ' Ἄ - γιό Θε-δώ-ρου τό-βου-
 2. Μη - δέ κου-λί τ' ἄ - ναι-βα-
 3. Μιά λυ-γε-ρή τ' ἄ - ναι-βα-

νό και τ' Ἄ, μωρέ και τ' Ἄγιο Κω-στανάι-νου Μη-
 ζε μηδ' ἄ, μωρέ μηδ' ἄγριο κε-ρι-στέ-ρι. Μιά
 ζε πλέ - γον, μωρέ πλέ - γοντας τό γαί-τά-νι πλέ-

δέ κου-λί μη-δέ κου-λί τ' ἀναίβαζε
 λυ-γε-ρή τ' ἄ - ναι-βα-ζε πλέ-γοντας τό γαί-τά-νι.
 γοντας κ' ἄ ναι - βά-ζοντας και λια νοτραγουδῶντας.

18 ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ.

Andante.

1. Δέν' εχει τόρφα νόδεν' ἔ-χει μη-τέρα γιὰνά τ' ἄγα-
 2. Τήν νύχτα μόνου και μάται χαρίς τῆς μάνας τωφι.

πᾶ-
 λι Για τοῦτο μέσ τούς δρόμους τρέχει κι' ἐμπρός σόας
 και λυ-πη-μέ-νο συλλο-γᾶ-ται τήν μη-τε-

ἄλ-λους, στα-μα-τᾶ Δέν' ἔ-χει ποίος νά τοῦ χα-
 ροῦ-λα τήν κα-λή Ἄχ τόρφα-νό μό-νο γνω-

ρί-ζει γλυκά κι' ὀ - λό-θερ-μα φι-λιά. Δέν' ἔ-χει
 ῥί-ζει νά σᾶς τό ὄψη αὐ-τό μω-ρεῖ κά-θε μη-

ποίος νά τοῦ σφογ-ρί-ζει τήν δακρυ-σμέ-νη του μα-τιά.
 τ' ἔ-ρα τι ἄ - ξί-ζει κι' ὄπρως ἄν' ἔ-χει ἄς χα-ρῆ.
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπό τό Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς Λέξης.

19. ΠΕΤΑ ΚΑΡΑΒΙ ΜΟΥ.

Moderato.

Δ. Ροδίτου.

1. Πέ-τα καράβι μου γορ-γό στο δρόμο σου τρε-
2. Γανείς μέ-τ' ασπρατους μαλ-λιά άδέρφια άδερ-

χά-το χίλιες φορές θά σ' ευ-λο-γαΐ σ' ανφθάσου μέκει
φά-δες ή φτωχι-κη μας ή φω-λιά οί κύστες ευμορ-

κά-τω χευ- - σές καρδιές μ'άς καρ-τερου' μα-
φά-δες ό - - που τό μά-τα μας ζητεί νά

νά-χες σέ μ'άν ά - - - κρη για μ'άς ό-λό-μου-
Ξαναϊδή και πά - - - λι ό - - - λα αυτά με

ρα φοροούν και μαύρο χύνουν δάκρυ και μαύ-ρο χύ-νον
ά - νοιχή μ'ας καρτερου' ά-γάλη, μ'ας καρτερου' ά-γ-

δά- - - κρυ. Κι' ό-λο τό μάτι τους θο-λό
κά- - - λη. Πέ-τα καράβι μου γορ-γό

την ό-ψι μας γυ - ρεύ-ει κι' ό-λη - - μερίς μέσ'
στο δρόμο σου τρε-χά-το χί-λιες φορές θά

τό γαλό τό κύμα άγναντεύει. Κι' ό-τεύει.
σ' ευ-λογώ σ' ανφθάσου μέκει κάτω. Πέ-κά-τω.

20. ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΩΡΑ ΣΟΥ ΚΑΛΗ.

1. Φουρ-τρου-νια-σε ή θά-λασσα κ'έ-
2. Εί- -νε φω-τιά τὰ σπλάγχνα μου και
3. Βου-ύ- -ζει τὸ κε-φά-λι μου σ'άν

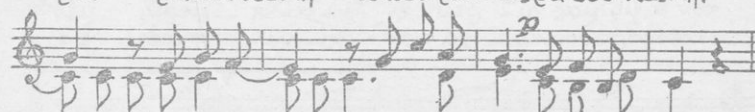
βουρκα-θή-καν τὰ βουνα εἶ-νε βου-βά τ'άη-
 τὸ κορ-μί μου πα-γω-νιά σα-λεύ' ὁ νοῦς μου
 τοῦ χει-μά-ρου τῆ βο-ῆ λει-πο-θυ-μῆ καρ-

3. σὲ ὑστερ-
2. και εἶ-νε
1. κ'ὴ δά-λια

δό-νια μας και τὰ οὐράνα σκοτενά κ'ὴ δά-λια μου
 σ'άν δεν-δρί ποῦ στεκ'άντ'ει κρυστόχονια και εἶνε ξε-
 δοῦ-λα μου και μοῦ ἐκόπη ἡ πνο-ῆ σὲ ὑστερνό

νό σου τὸ φι-λί παιδί μου ὦ-ρα σου κα-λή.
 ξε- -ρα-θο πο-λύ παιδί μου ὦ-ρα σου κα-λή.
 μου ματιά θο-λή παιδί μου ὦ-ρα σου κα-λή.

ματιά θολή παιδί μου ὦ-ρα σου κα-λή.
 βαθο πο-λύ παιδί μου ὦ-ρα σου κα-λή.
 σου τὸ φι-λί παιδί μου ὦ-ρα σου κα-λή.

21 Ἡ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ Β΄

Δημ. Ἀρκαδίας.

Συλλ. Κ. Παπαδημητρίου.

Moderato. *mf*

1. Πού ἦ- σουν περ-δι-κού-λα μου
2. Ἡ- μου-να περ-δι-κού-λα μου.
3. Τί-ε-κα-νες περ-δι-κού-λα μου.
4. Ἐ-πρω-γα περ-δι-κού-λα μου
5. Καί-τό - περ-δι-κού-λα μου

πού ἦ- σουν πέρ - - δι - - κα καῦ-μέ-νη
 ἦ - - - μου - - - να ψη - - λά στα πλά-για
 τί ἔ- κα - - νες ψη - - λά στα πλά-για
 ἔ - - - πρω - - - γα τό Μά-η χῶ-μα
 καί τό θε - - - ρι - - - σή σι-τά-ρια

πού ἦ- σουν πέρ - - - δι - - κα καῦ-μέ-νη
 ἦ - - - μου - - - να ψη - - λά στα πλά-για
 τί-ε- κα - - - νες ψη - - λά στα πλά-για
 ἔ - - - πρω - - - γα τό Μά-η χῶ-μα
 καί τό θε - - - ρι - - - σή σι-τά-ρια

κῆρ - - θες τό πρω - - ἔ βρε-μέ-νη;
 καί μ'έ - - - βρε - - ξαν τά χορ-τά-ρια;
 πού σ'έ - - - βρε - - ξαν τά χορ-τά-ρια;
 Κεῖ - - - καὶ κακ - - κη - - νη στο σσο-μα.
 Κ'ε - - - χῶ κακ - - κη - - να κα-σα-ρια.

22. ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ.

Δ. Ροδίου.

Moderato, *mf*

Χειμω-νιατικη βραδυά στο μι- -κρό τό χωριου-

δά- κι ἔ-ξω βρέχει τὰ κλαδιά σι- γη- τρίζουνε στο

τά- -κι. Κι' ἔ-κο-πέ-λα τὰ κουτὰ κοῦ κον- -τὰ κάνει νυχ-

τέ-ρι μιά καρδιά της ξεσκεπάζει στο γλυ- -κό τό καλο-

καῦ-ρι. Κι' ὄνειρεύε-τε ξυ- -πνή ὄνειρεύε-τε χαί-

ρά-βη ἀπὸ χώρα μακρυ- νή κρο- -κού- ἔ-να κα-ράβι καί χα-

μό-γε-λο γλυ- -κό στο μικρό της στο μάνθιζι κ' ἔνα

δάκου μυστι- -κό, τὰ μα- -τάκια της ὄρσι-ζει.

23 ΠΕΝΤΟΖΑΛΗΣ.

1. Μὲ τοῦ Μαίρου ταῖς μυ-ρω-διαῖς τὰ
2. Κύντ - τα-ξε Κρή-τη τὸ χο-ρὸ ποῦ
3. Κύντ - τα-ξε καὶ δια-λά-λη-σε σ' ὄ-

κόκ-κι-να κε - ρά - σια ἰ - δέ-τε πῶς χρ-
 μά-θαν τὰ παι - δια σου ποῦ ξέ-ραν οἱ προ-
 λους τῆς γῆς τοὺς τό - πους τέ - τοιο χο-ρὸ νά

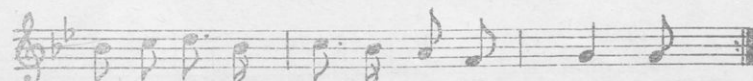
ρεύ-ου - νε τῆς Κρή-της τὰ κο-ρά - σια Μὲ
 γό - νοι μας καὶ χαί-ρετ' ἡ καρ-διά σου Κύντ-
 μά-θου - νε μὲ τι-μη-μέ - νους πρό-πους βλέ-

πε - ρη - φά - νειά - λη - θη - νῆ σε -
 τα-ξε χά - ρί κ' εὐ - μορ-φιά τι -
 πε - τε ποῦ - τον τὸ χο - ρὸ ποῦ

μνά καὶ τι-μη - μέ - να πῶς χο - ρευ-αν τῆς
 μὴ λε-βεν-τω - σύ - νη ὀ - ποῦ χεῖ ποῦ - τας
 κά - ει ζά - λο ζά - λο στήν Πό - λι θά χο -

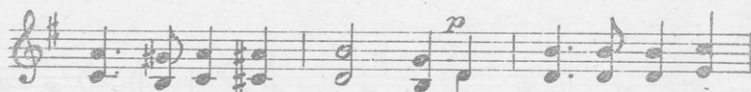
Κρή-της μας τὰ τέ-κνα τ' ἀν-όρειω - μέ - να.
 ὁ χο-ρὸς καὶ τί χα-ρὰν ἄ - - φί - νει.
 ρέ-ψου-με τὸν ἴ - διο δί - χως ἄλ - λο.

24. ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ

Ὁρ. Κοντογιάννη.

Ση - μαί - α μου λε - ρή - φα - νη ση -
Ση - μαί - α γα - λα - νό - λευκή του

μαί - α δο - ξα - σμέ - νη ἀπ' οὐ - ρα - νό και
ναύ - τη τό κα - μά - ρι τῆς κλεφτουριᾶς τό

θά - λασ - σα ση - μαί - α γεν - νη - - μέ - νη
φλόμπου - ρο τῆς Λαύ - ρας θεί - - α χά - ρι

Π' ἔ - χεις ἄ - τι - μη - το σταυ - ρό ἔ - πά - νω σ' ἄ - πλω -
π' ἔ - χω μ' ἔ - κά - ναι σου χρυ - σές ἔλ - πι - δες στη - ριγ -

μέ - νο ἔ - λευ - θε - ρί - ας σύμ - βο - λον
μέ - νες κί - ὄ - νει - ρα - τα π' ἔ - τρα - φη - σαν

σὸν κόσμο ξα - κου - σμέ - νο. Στά στη - θη μ' ὄ - σο
σέ μέ - ρες πι - κρα - μέ - νες.

ζων - τα - νός ρα - - νί - σα μιὰ θά νοιά - - - θω τή

δο - ξα σου και τὴν τιμή θά ἔ - χω μό - νο πώ - θο.

25 ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΥΓΗ.

Allegretto.

R. Mazel.

1. Τ' ἄσπρα σβύσθηκαν ἡ μέρα γλυκοφέγγει ντροπαλῆ
2. Κί' ἀνασαίνουνε τὰ δάση μές τ' ἡδύαπλα τη γιορτῆ

καί στόν ξάσπερον ἀγέρα κελαιδούνη κορυδαλοὶ κελαιδούνη κο-
 πῶ γιορτάζει ὀλῆ πλάσι ἀνθισμένη πτερωτῆ ἀνθισμέ-νη

2. Ξύ-πνα κό-ρη
 1 Γύ-ρω σ' ἄν-θη

ρυ - δα - λοὶ γύρω σ' ἄνθη τὰ περισσὰ
 φτε - ρω - τῆ , Ξύπνα κόρη κοιμισμένη
 κοι - μι - σμέ - νη . Κ' ἔ - λα ναῦ - ρης
 τὰ πε - ρί - σσια . Τῆς λευ - κῆς ἄ -

τῆς λευκῆς ἀ-γραμπελιάς φτερουγίζουν τὰ μελί-σια
 κ' ἔλα ναῦρης τῆ χα-ρά σέ κοιλάδα στολισμένη
 τῆ χα - ρά
 γρα - μπε - λιᾶς

μέ τὴν ἔννοια τῆς δουλειᾶς φτερουγίζουν τὰ μελί-σια μέ τὴν ἔννοια
 μ' ἄργυρόχρυσά νερά σέ κοιλάδα στολισμένη μ' ἄργυρόχρυ-

τῆς δου-λειᾶς μέ τὴν ἔν-νοια τῆς δου-λειᾶς.
 σα νε-ρά μ' ἄργυ-ρό-χρυ - σα νε - ρά .

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

26 Η ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ.

L. Bordese.

Andante.

1. Βοσκοπούλα που για χρόνια τραγουδοῦσες μο-να
2. Δείξου κόρη μέ την ίδια, που-χεις, πάντα φο-ρε-
3. Σάν τ'ά κάλλη σου μιά μέρα λάμπουν ὅ-λα θά φα-

χά σέ κορ-φές γε-μά-τες χιόνια σέ καμ-μιά ἄκρο-για-
 σιά δί-χως ἄ-πρε-πα στο-λίδια δίχως χρώ-ματα πλα-
 νῆ ποιά σέ γέν-νησε μη-τέ-ρα ἔακου-σμέ-νη σε-βα-

λιά σέ κορφές γε-μά-τες χιόνια σέ καμ-μιά ἄ-κρο-για-
 σιά δί-χως ἄ-πρε-πα στο-λίδια δίχως χρώ-ματα πλα-
 στη ποιά σέ γέννησε μη-τέ-ρα ἔακου-σμέ-νη σε-βα-

-λιά
 -σά
 -σπῆ

λαλάλά λά λά λά λά λά λάλάλά λά λά λά

Τέλος. Solo.

Ἄν εὐ-τύχησες, καί πά-ραχύ-νης γύ-ρω τῆ φω-
 τὰ ἄ-γνά τῆς φύσης δῶρα πάντα φύ-λαε κα-θα-

νή ἀπ' τῆ μιά σπῆ ἄλλη χώρα μεῖνε ὡς ἦσαν κατενῆ.
 εἶ, καί χω-ρεῖς νά τὸ ζῆ-τή σης, πλοῦσια θά σ' ἀ-ληθ-νά.

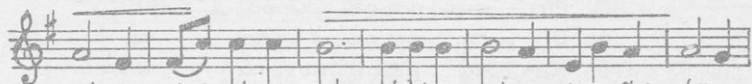
27 Η ΑΝΕΜΩΝΗ

Tempo di Valzer

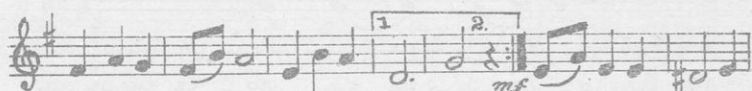
Δ. Ροδίου.

1. Απ'τά λουλούδια άπου άν θί ζουν μέσ'τό χει-
2. Όλα μ'ά ρέ σει νά τά μα ζεύ ω ό'λα μ'ά-

μώ-να μέσ' τό βο-ριά και κάπου κά-που θαρρείς θυμίζου
ρέ-σουν μά. πείω πο-λύ την άνε- μώ-νη έ-γώ λα-τρεύω

την άνθι-σμέ-νη καλοκαιριά-ριά. Βα-θείαστόν κάμπο
την άνε μώ νη την νεροκαλή-λή.

χλω-μή προβάλλει, μέ χειμωνιάτι-κη φα-ρε-σιά....

μέ χειμω-νιάτικα μύθια κάλλη χρυσολουσμέ-να

μεσ' στή δροσιά... Έχειτά φύλλα της με-την- μέ-να

κι'όταν ό ά-νε-μος τά κι-νεϊ, μέ τ'ά φτε-ρά του

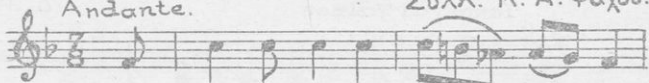

τά παγωμένα γέρ-νει στόν ά-νε-μο ντα-παλή-λή.

28 ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ

Andante.

Συλλ. Κ. Α. Ψάχου.

1. Μαύ-ρη μω-ρέ πι-κρή ν'ή ζω-
 2. Πο-τέ μω-ρέ πο-τέ μας
 3. Μέ φο-μω-ρέ μέ φό- - βο
 4. Ό- - λη μω-ρέ ό- λη τή
 5. Κον-τά μω-ρέ κον-τά στα

ή πού κά- - νου- - - με Μαύ-ρη μω-ρέ πι-
 δέν άλ-λά- - ζου- - - με πο-τέ μω-ρέ πο-
 τρα-με τό ψω- - - μί μέ φό-μω-ρέ μέ
 μέ-ρα πό-λε- - - μο ό- - λη μω-ρέ ό-
 Ξη-με-ρώ-μα- - - τα κον-τά μω-ρέ κον-

κρή ν'ή ζω ή πού κά νου- -
 τέ μας δέν άλ λά ζου- -
 φό βο τρα με τό ψω- -
 λη τή μέ ρα πο λε- -
 τά στα Ξη με ρω- - μα- -

με Έ- - μείς οι μαύ-ροι κλέ- - φτες έ-
 με και δέν άσ-προ-φο-ρού- - με και
 μί μέ φό-βο περ-πα-τού- - με μέ
 μο τό βρά-δυ κα-ρα-ού- - λι τό
 τά γυ- - ρί-ζει νά πλα-γιά- - ση γυ-

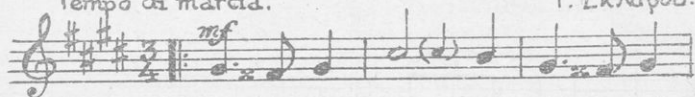

μείς οι μαύ-ροι κλέφ-τες. Έ-
 δέν άσ-προ-φο- - - ρού- - με. Και
 φό- - βο περ-πα- - - του- - με. Μέ
 βρά- - δυ κα- - ρα- - ού- - λι. Τό
 ρί- - ζει νά πλα- - - γιά- - ση. Γυ-

29. Η ΑΝΟΙΞΙΣ.

Tempo di marcia.

Γ. Σκλάβου.

1. Ά - πό τ'άν κάμ - πο τ'ά τραλ'ά.
 2. Πῆ - ρε τὸ μῆ - νυ - μα τ'ὸ κρο -
 3. Τῷ - μα - θ'ὸ κό - σμος κί - ο - λη ἦ

γέ - ρι τ'ά μῦ - ρα πῆ - ρε κ'αί τ'ά φι -
 για - λι τῷ - με σοῦ κῦ - μα κ'αὐ - τὸ γλυ -
 σφαί - ρα πῶς ἤρ - θ'ἦ ἄ - νοι - ξίς ἦ ζη - λευ -

λιά κ'α τ'έ - χει τὸ μῆ - νυ - μα ν'ά - λι μ'ας
 τῆ τὸ τρα - γου - δού - σα - γα - λι α -
 μέ - ρα με - ρωσ' ἦ νύ - χτα γλυ - κα - νῆ

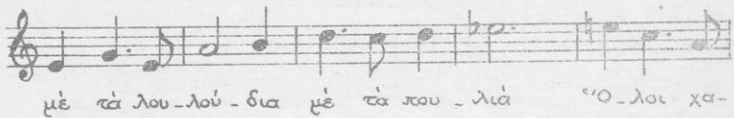
φέ - ρει πῶς ἔ - χει ἀνθί - σει ἦ, μὴ - δα -
 γα - λι τὸ πρῶ - το βρα - δου σὴν ἀμ - μου -
 μέ - ρα ἀρ - χί - ζει πρᾶ - σι - νη ἔ - σρ -

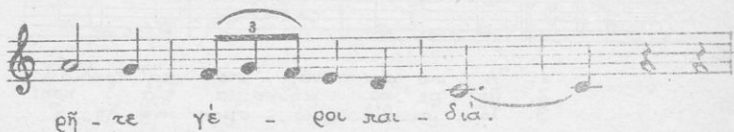
Τέλος.
 λιά -
 δια -
 τῆ. ἤλ - θε ἦ ἄ - νοι - ξί' ἦ με - ρο -

φο - ρα.

μέ τ'α λου-λού-δια μέ τ'α που-λιά 'Ο-λοι χα-

ρη-τε γέ-ροι παι-διά.

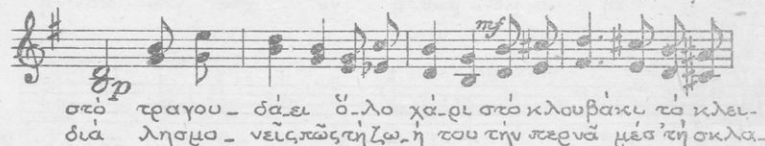
30 ΤΟ ΚΑΝΑΡΙ. 'Αργ.' 'Αργης.

Andante.

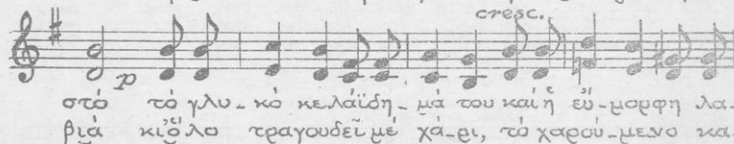
J. Salingen

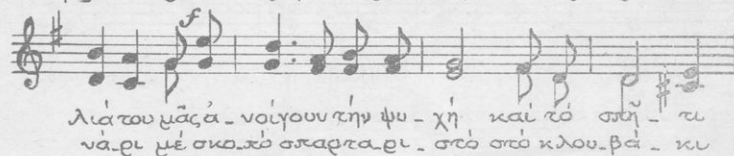
Χρυσό-κί-τρινο κανάρι βελουδένιο πλούμι.
Καί πλη-δώντασ τ'ό κλουβίτου μέ χαρού-μενη καρ-

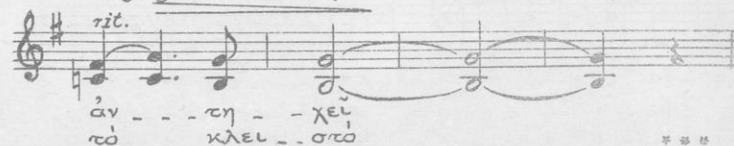
στό τραγου-δάει 'ό-λο χά-ρι στό κλουβάκι τ'ό κλει-
διά λησμο-νείσ, π'ώσ τ'ή ζω-ή του τ'ήν περνά μέσ τ'ή σκλα-

στό τ'ό γλυ-κό κελάϊδη-μά του καί η εύ-μορφη λα-
βριά κι'όλο τραγουδεί μέ χά-ρι, τ'ό χαρού-μενο κα-

λιάτου μ'άσ'ά-νοίγουσ τ'ήν ψυ-χή και τ'ό σπ'η-τι
νά-ρι μέ σκο-πό σπαρτα-ρι-στό στό κλου-βά-κι

αν-τη-χει τ'ό κλει-στό

31. ΕΡΧΟΜΑΙ.

Largo.
solo.

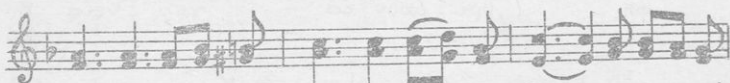
Lankey

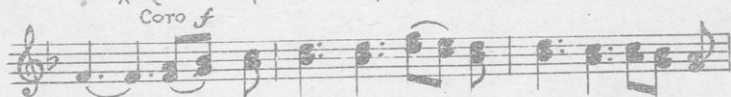
1. Ἐ - ρη - μη καὶ κου - ρα -
2. Ἰ - η - σοῦ πρὸς Σέ - τὸν
3. Ἡ ψυ - χὴ μου κου - ρα -
4. Τρι - κυ - με α εὐ - ὸ

σμέ - νη στη φω - νή σου ὕ - πα - κού - α καὶ μέ
 πρᾶ - ον ἔρ - χο - μαὶ καὶ ταπει - νόν φρου - ρεῖ
 σμέ - νη τὴν ἀ - νά - παυσιν πο - θεῖ ἔ - ως
 βί - ος ὁὸς μου θάρ - ρος Ἰ - η - σοῦ μου κά - με

πί - στη Ἰ - η - σοῦ μου σπέν - δω ἔρ - χομαὶ πρὸς
 με μὴ μέ - ἀ - φή - σης καὶ εὐ - λο - γεῖ τὴν ὀ -
 ὀ - του ἠ - πρω - ῖ - ἀ ἔλ - θει ἢ εὐ - λο - γη -
 σὺ χαρά τῆ λύ - πη φῶς τό σκό - τος τῆς ψυ -

σέ -
 ὀν -
 τῆ -
 χῆς.
 Ἰ - δοῦ ἔρ - χο - μαὶ Σω - τῆρ μου δι - ἀ

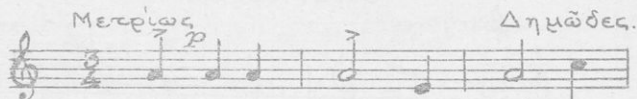

νά εὐ - λο - γη - θῶ . ἔρ - χομ' ἔρ - χο - μαὶ Χρι -

στέ μου πρὸς Ἐ - σέ ν' ἀ - να - παυ - θῶ .

32 ΧΟΡΟΣ ΑΚΑΡΝΑΝΙΚΟΣ.

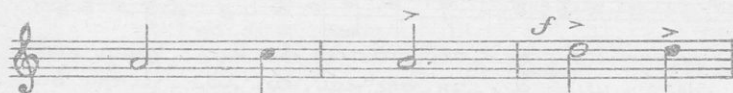
Μετρίως

Δημῶδες.

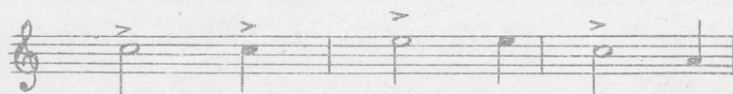
1. Κά-τω στοῦ Βάλ-του τὰ χω-
2. Ὁ-πουνένοι κλέ-φταις οἱ πολ-
3. Γιὰ μᾶς τὰ κά-με - -τε κα-
4. Πιά-νουν καὶ γρά-φουν μιὰ γρα-

ριὰ Ση-ρό-με - - -ρο καὶ
 λοὶ ἄρ-μα-τω - - -μέ-νοι
 λά ὁ-τι σᾶς καὶ - -με
 φή βρί-ζουν τὰ γέ- -νεα

Ἄ - - -γρα - - -φα Καὶ σπᾶ
 σπὸ φλω - - -εὶ κα - - -θον
 τὰ χω - - -ρεῖα Γρή - - -γο-
 τοῦ Κα - - -δῆ γρά - - -φου.

πέν - - -τε Βι - - -λα - - -ε - - -τια
 ται καὶ τρῶν' καὶ πί - - -νουν
 ρα τ'ἄρ - - -μα - - -το - - -λί - - -κι
 νε καὶ σπὸ Κο - - -μπό - - -τη

φᾶ - - -τε πῆ - - -τε ὤραιά - δέλ-φια.
 καὶ τὴν Ἄρ - - -τα φο-βε-ρί-ζουν.
 ὅτ' ἔρ - - -χό - - -με - θα σάν λύ-κει
 προ-σκυ - - -νοῦ - - -νε τὸν Δεσ-πό-τη,
 Ἐκ τῆς συλλ. Ἀρείων, Ζαχαρία-Ρεματᾶ.

33 ΧΟΡΟΣ ΚΛΕΦΤΙΚΟΣ.

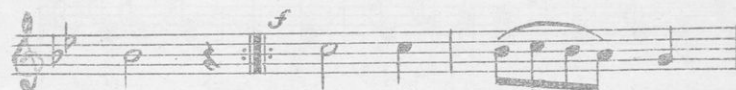
Δημῶδες.

- 2
 1. Τούρκαδερ-νευ βράϊ τούρκα δερ-
 2. Δεῖρε με τούρ-κα δει --- ρε
 3. Τό βράδου νάρθ' τό βρά --- δου
 4. Τό τείδες σκλά, βράϊ τό τει --- δες
 5. Τό τί εἶ --- σαν βράϊ τό τί εἶ ---

νευ τούρ-κα δερ --- νει τή σκλά --- βα
 με δεῖρε με τούρ-κα δεῖ --- ρε
 νάρθ' τό βράδου νάρθ' ά --- φέν --- της
 σκλά, τό τείδες σκλά-βα τί θά
 σαν τό τί εἶ --- σαν τά μά --- τια

της γιέμ' τή δερ --- νει
 με δεῖ --- ρε με και
 μου ὄ --- λα θά τά
 πῆς ἀχ! τό τί θά
 μου ὄ --- λα θά τά

τή' μα --- λώ --- νει και πο-
 μα --- λω --- σέ με και βα-
 μαρ-τω --- ρή --- σαι τούρ- --- κα
 μαρ-τω --- ρή --- σης σου ὄρ-κο
 μαρ-τω --- ρη --- σω ὄρ- --- κο

λό τη βα- λαν- τώ --- νει.
 ρειά βα --- λαν- τω --- σέ με.
 σκλά --- βα νά μή ζή --- σω.
 κά --- νεις νά μη ζή --- σης.
 κά --- να νά μη ζή --- σω.

Ἐκ τῆς συλλ. «Ἀρίων», Ζαχαρία καί Ρεμαντά.

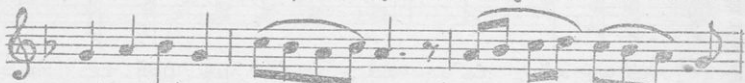
35 ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΤΟ ΠΟΦΥΡΙ

Αδagio.

Κ. Ψάχου.

1. Σα-ράντα μασ-το-ρό-που-λα κέ-
2. Γιο-φύ-ρι ν'έ-στερ-ιό-να-νε-σής
3. Ό-λη-με-ρής έ-χτί-ζα-νε-τό
4. φερ-μάν'ά-πό-τό-βα-σι-λή-νά
5. Κλαί-γαν-τά-μα-στο-ρό-που-λα-κλαί

Ξήνια δύο μαστό-ροι γιο-φύ-ρι
 Άρτας τό πο-τά-μι ό-λη-με-
 βράδυ γκρεμ-ζό-ταν φερ-μάν'-ά-
 κούφουν-τούς-μαστό-ρους κλαί-γουν κλαί-
 γουν-γιά-τούς-μαστό-ρους κλαί-γουν κλαί-

ν'έ-γιο-φύ-ρι ν'έ-στερ-γέ-να-νε.
 ρής ό-λη-με-ρής έ-χτί-ζα-νε,
 πο-φερ-μάν'ά-πό-τό-βα-σι-λή-να.
 γουν-τά-μαστο-ρό-που-λα
 γουν-τά-μαστο-ρό-που-λα.

36 Η ΣΗΜΑΙΑ.

Tempo di marcia.

Ε. Κλαυερ.

Τής Σαλα-μίνος κύ-μα-τα ά-φρο-στεφανω-
 Έ-να-κο-μά-τι τ'ού-ρα-νού με-τού-Α-λύ-μκου
 Η-ό-ξα-τά-ζω-γρά-φη-σε-στό-ν-πέ-πλου-της-ώ-

μέ-να με-τό-σταυ-ρό-πέ-γκάρ-διω-σες-ναι
 χιό-νε-καί-τόν-ά-νι-κη-το-σταυ-ρό-πό-υ
 ραί-α-κύ-ψά-θη-γα-λα-νό-λευ-κη-κού

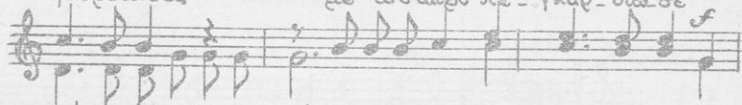

ταί-άν-δρει-ω-μέ-να με-τό-σταυ-ρό-πέ-
 χρι-σει-α-νούς-φτε-ρώ-νει-καί-τόν-ά-νι-κη-
 Έ-θ-νους-μας-ση-μαί-α-κύ-ψά-θη-γα-λα-

3. κύ-ψά-θη-γα-λα-
 2. και-τόν-ά-νι-κη-
 1. με-τό-σταυ-ρό-πέ-

νό-λευκη,
το σταυρο
γκάρδιωσες

κύ-ψά-θη γα-λα-νό-λευκη,
και τονά-νι-κη-το σταυρο
μέ τόσταυρό πέ-γκάρ-διω-σε

γκάρδιωσες μέ τόσταυρό, π'έγ-κάρ-διω-σε ναυ-
το σταυρο και τονά-νι-κη-το-σταυρο που
νό-λευκη κύψά-θη γα-λα-νό-λευ-κη του

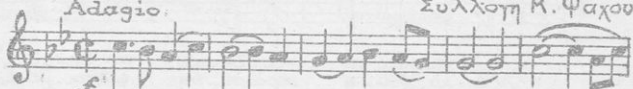

τά-κί-αν-δρει-ω-μέ-να.
χρη-στια-νούς φτε-ρω-νει.
ε-θνους μας ση-μαι-α.

37 Ο ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟΣ ΑΗΤΟΣ.

Adagio.

Συλλογή Κ. Ψάχου.

ο χρυ-σο-πρά-σι-
και χα-μη-λο-φτε-
ο χρυ-σο-πρά-σι-
Νά σε γρου-κησ' η

νε καλέμ' αη-τέ τί 'έχεις
ρου φτερού-για-σε, και δέ μπο-
νε καλέμ' αη-τέ τί -να-ξε,
πέρ-δι-κα νάρ-θη στήν

και μα-ρά-θης χρυ-σο-πρά-σι-
ρά πε-τά-ξης; χρυ-σο-πρά-σι-
τα φτε-ρά σου χρυ-σο-πρά-σι-
ά-γκα-λιά σου χρυ-σο-πρά-σι-

νε καλέμ' αη-τέ -τέ.

38. Η ΒΡΟΧΗ (Χορός Καρσιλαμάς)

Adagio. *mf* Δημῶδες.

1. Γύ-ρω γύ-ρᾶ-πλάθη-κε μαύ-ρη συν-νε-φιά
 2. Καὶ τοῦ ἤ-λιου ἐσκέπα-σε τῆ χρο-ση εἴμαρ-φιά.

τρο-μαγ-μέ-να, πέ-τα-ξαν τὰ τρελλά που - λιὰ
 κ' ἔ-φυ-γαν καὶ κρύ-φτη-καν μέ σα σὴ φω - λιά.

βρέ-χει καὶ πο - τί-ζε-ται τὸ ξε-ρό τὸ χθί-μα
 κ' ἄ-πό χλό-η πρά-σι-νη ἔ-τοι-μά-ζει στρώ-μα.

τὰ - γε - ρά - κι φύ - σι - σε κ' ἤ - ση δύ - να - μ' ἔ - χει
 ἄ - στρα - φε καὶ βροῦ - τι - σε κ' ἀρ - χι - σε νὰ βρέ - χη.

λα λα λα λα λα λα λα λα

λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα

1. { βγαίνουν ἄν-θη ὁ-λό-δροσα μ' ἄμορφιά καὶ χά-ρι.
 καὶ φυ-τῶ-νει τ' ἄ-φθο-νο κ' εὐ-ρω-στοσι-τα-ρι.

2. { καὶ μ' ἐ-κεί-νο τρέ-φονται πλοῦσιοι καὶ φω-χαί.
 κ' εὐ-λο-γού-νχι - ρού-με-νοι τὴν κα-λή βρο-χή.

1. Πολέμης.

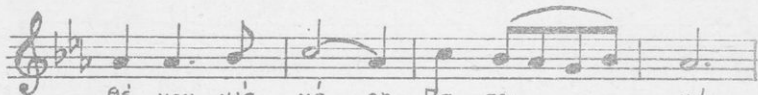
39. Η ΠΑΤΡΙΝΙΑ.

Moderato.

Δημῶδες.

1. Θε μου μιά κό, θε μου μιά κό, θε μου μιά κό,
 2. Είχ' ά - ση - με είχ' ά - ση - - - - με,
 3. Θε μου να τής θε μου να τής

θε μου μιά κό - ρη Πα - τρι - - - - νιά
 είχ' ά - ση - με - νιο άρ - γα - - - - λιώ
 θε μου να τής κο - πη τ' άν - - - - τι

Ξαχ! μιά κό - ρη ά - πό την Πα - τρι -
 Ξαχ! και τή φλ - τι ά - σε - νιο χτέ - νι
 Ξαχ! να τής σπα - ση και τό χτέ - νι

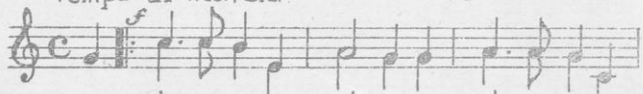

μιά Ξαν - - - - θη, και μαν - ρο - μά - τα.
 σαν την κό - ρη ποῦ τόν φαγ - νει.
 κό - ρη άρ - ρα - βά - νια - - - - σέ - νη.

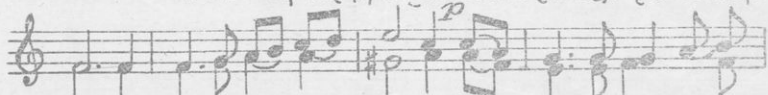
40 ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ.

Tempo di marcia

R. Schumann.

1. Βου - νό μου ξακου - σμέ - νο ά - θά - νατο βου.
 2. Στα σπλάγχνα σου βογγῶ - νε οι ά - νε - μοι βα -
 3. Στης θάχης σου θη - ρύ - α κιά - γρι - μα και που -
 4. Άκ' τήν κορφή τω νέ - πα - να μα - ζι με τ' άν ά -

νό - χιο - νο στεφα - να - - μέ - νο φι - λεις τόν οῦ - σα -
 ρειά κι ὄ - λα άνι - λα - - λού - νε στη λύσσα τοῦ βο -
 λια κι εὐ - λευθερί - α ζῶ - νε και βρισκουνε φω -
 τὸ σπᾶ σὺν νερα θά φθάνω και νά τᾶ χα - ρε -

- νό - χα - - ρά στή λε-βεν - τιά σου ά-
 - ρηά Μά - σου ού-τε τρο - μά - ζεις ά-
 - ληά Κι'ό - - που πικνά λαγ - κά - δια και
 - τώ και γύ - ρω να κυτ - τά - ζω τ'ά-

θά - να - το βου - - νό χα - ρά σ'ανάστη-
 θά - να - το βου - - νό κι'ό - λο ψη-λά κυτ-
 σκο-πει-νή σση - - ληά και λύ - κοι και ζαρ-
 θά - - να - το βου - - νό και δυ - να - τ'ά να

μά σου τώ - - ραϊ - ο και τρα - νό .
 τ'ά - ζεις ψη - - λά σπόν ού - ρα - νό . Βου-
 κά - δια 'ε - - χουν κρυ-φή φω - ληά .
 κρα - ζω σ'όν 'Ο - - λυμ-πο πα - τώ .

νό μου εξακου - σμέ - νο ά - θά - να - το βου - νό χιο -

νο - στεφα - νω - - μέ - νο φι - - λεις τόν ού - ρα -

νό - λεις τόν ού - ρα - - νό .

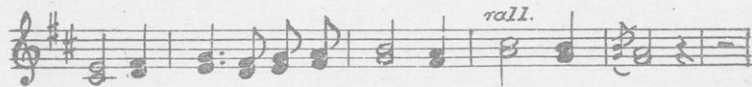
41 Ο ΨΑΡΑΣ.

Andantino.

Ὁρ. Κοντογιάννη.

Ἄπτό μῶλοσιναύγῃ τῆ γα--λα-νή.

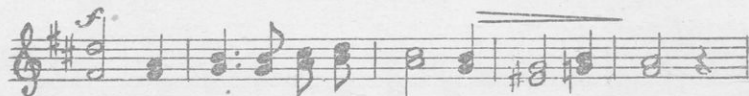
ξε-κι-νᾶ μάφαρο-κού-λα μέ και-νί

κι'ε-νας γλάρος μέ κατάλευ-κα φτε-ρά

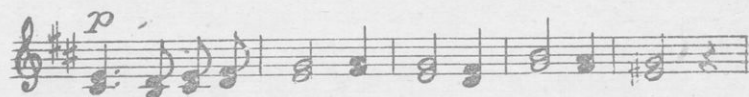
τρα-γου-δεῦ κα-λό ταξεῦσι τοῦ ψα-ρᾶ

κι'ὁ ψα-ρᾶς ποῦ βεῖηκε πρί-μα τὸν και-ρὸ

σῶνουχτὰ πεπᾶ τὸ δίχ-τυ τὸ γε-ρὸ

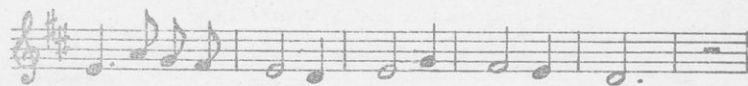
καί δουλεύει ὅ-λη μέρα καί γε-λᾶ.

καί στή βάρκα του τὰ ψά-ρια εἶ--ναι πολ-λά

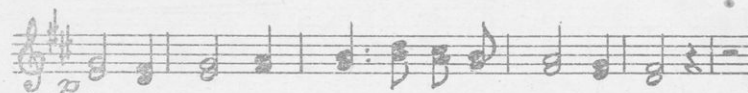
νά κ' ἢ νύχτα Ἡ φα-ρο-πού-λα τώ- - -ρα πιά

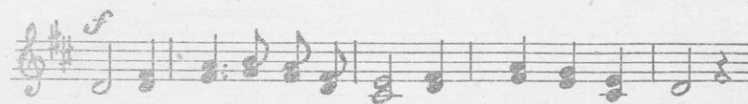
για τὸ μύλο βά-ζει κλώρη μέ κου-πιά

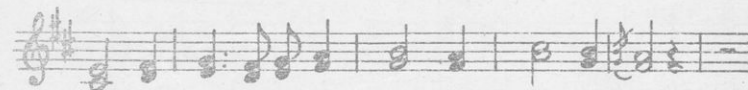
κιὸ φα-ράς πρὸς τᾶκρο-για-λιῶ - λο κυτ-τᾶ

τὴν κα-λύ-βα τοῦ μιά λάμπα τὴ φω-τᾶ

τρέ-χα τρέ-χα φαρο-πού-λα μου μῶρ-μὴ

καὶ τὸ σπῆ-ρι τοῦ φα-ρά θέ - λει φω-μί

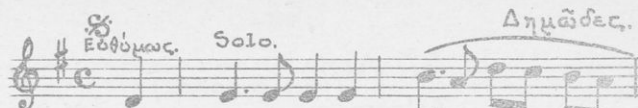

πέ-τα πέ-τα καὶ σὸν ἤσου-χο για-λό

πε-ρι - - μέ-νει τὸ παιδί μου τὸ κα-λό.

Σ. Σπεράντσα.

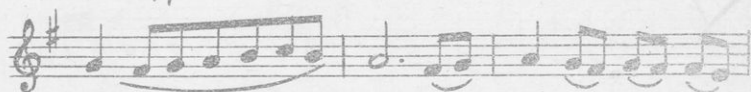
1. Μπα - τε κο-ρί-τσια στο χο-
 2. Νά δῃ-τε κεν-τη-τές πο-
 3. Νά δῃ-τε καί μια πα - - - - πα-

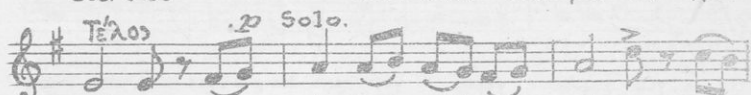
ρό, νά μά, νά μά-θε-τε τρα-
 διαί, πρά - - - - - σι, πρά - σι-νες, καί γα-
 διά ποῦ πα, ποῦ παει για νά χο-

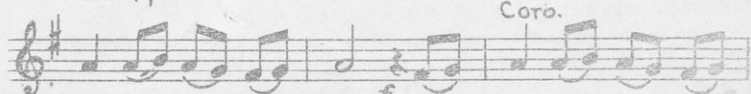
γού-δια μπα-τε κο-ρί-τσια στο χο- - - -
 λά-ζιας νά δῃ-τε κεν-τη-τές πο- - - -
 εέ-ψη νά δῃ-τε, καί μια πα - - - - πα - - - -

ρό, νά μά, νά μά-θε-τε τρα-
 διαί, πρά - - - - - σι, πρά - σι-νες, καί γα-
 διά ποῦ παει ποῦ παει για νά χο-

Τέλος
 γού-δια νά δῃ, ὦ-ραῖ νά δῃ - - - τε
 λάζιας, νά δῃ, ὦ-ραῖ νά δῃ - - - τε
 εέ-ψη

κεν-τη-τές πο- διαί, νά δῃ, ὦ-ραῖ νά
 καί μια πα-πα- διά νά δῃ, ὦ-ραῖ νά

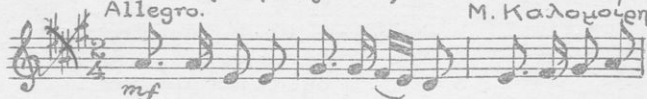
δῃ - - - - τε κεν-τη-τές πο- - - διαί,
 δῃ - - - - τε καί μια πα-πα- - - - διά.

Ἐκ τῆς συλλογῆς Ζαχαρία καὶ Ρεμαντᾶ (Ἀ ρ ί ω ν.)

43 ΑΣΜΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΝΑΥΤΟΥ.
(Ἐγὼ μὸλα.)

Allegro.

Μ. Καλομοίρη.

Ἐ-για μὸ-λα ἔ-για λέ-σα φύ-ση-ξε βο-

ρηᾶ πρῶ-ξε κύ-μα τὸ κα-ρά-βι βόη-θα Πα-να-

για Στήν Ἄ-για Σο-φία νά πᾶ- - με

ἔ-για μὸ-λα για Στήν Ἄ-για Σο-φία νά πᾶ- - με

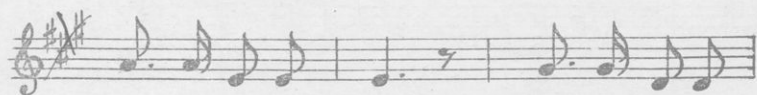
ἔ-για μὸλα για, για νά πάρω-με τοῦ τούρ-κου

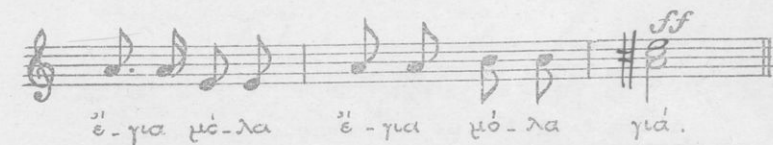
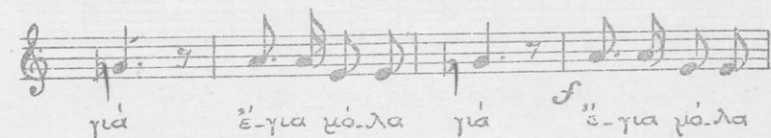
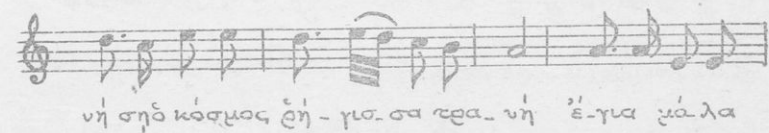
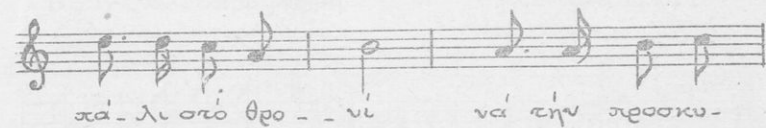
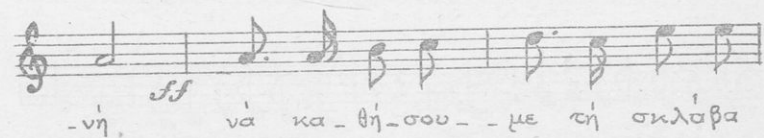
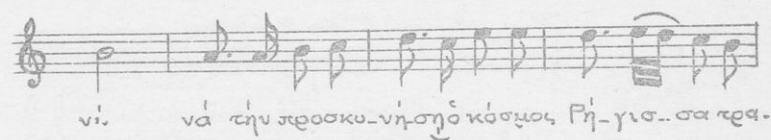
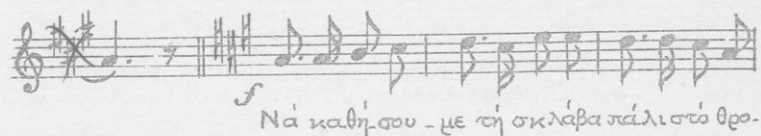
τά χερ-σᾶ κλει-διά για νά πά-ρω-

με τοῦ τούρ-κου τά χερ-σᾶ κλει-διά

ἔ-για μὸ-λα για ἔ-για μὸ-λα

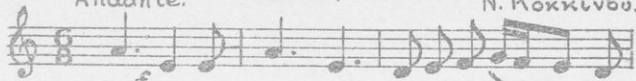
Μ. Σταματέλος.
(Γιά τραγούδι καί πιάνο Μουσικών Κατάστημα Σ. Μικρή)

44 Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ.⁽¹⁾

(Λεμβωδία)

Andante.

N. Κοκκίνου.

φύ-σα βορ-ρηᾶ μου φύσκανε τὰ πα-
Νά τὸ νη-σί μας προβάλλει μιά χα-

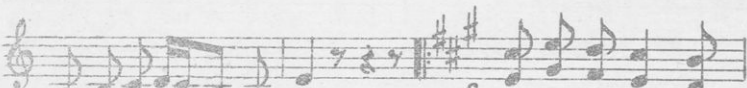
νιά και κύλα και-ι- κά- -κι, στὰ γαλανὰ νε-
ρά σ'άν ὠ-μορφο δελ-φί- -νι. στὰ γαλανὰ νε-

ρά πέ-τα, θαλασ-σο-ποῦ- -λι
ρά γιὰ κύπελα σιᾶ- -κρο- γιὰ- -λι

στό κύμα στὸν ἄ-φρὸ βήθημας πα-να- γί-α
πό-σοι μᾶς, καρτεροὺν και μέ λευκά μαν-τύ-λια

και κανεμας και-ρο . Πέ-τα γορ-γά νά
ὀ-λοιμᾶς, χα- ρε- τούν.

πα- με μπρατζέ-ρα μου χου- - σῆ. "Α!

στό παλυσταση-μέ-νο, τ'ἄ-ραϊο μας νη-σί.
Γιὰ τραγοῦδι και πιάνο στό Μουσικόν κατάστημα Μακρη Γ. Διγενάκης.

45 ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.

Andante lento.
p *espress.*

Δημῶδες Κύπρου.

ῥ - ρα κα - λῆ κιῶ' - - - ρά - γα -
ὄ Ρῆ - γας ἔ - - βα - - - - λε τὸ

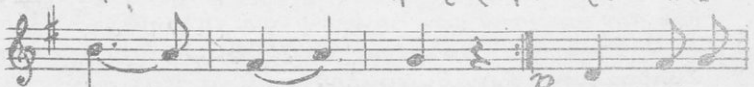
θῆ κιῶ' - ρα εὐ - - λο - - - - - γη - -
γυῖο κιῶ' βα - σι - - λίας τὴν

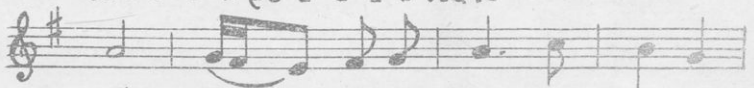
μέ - - - - νη
κό - - - - ρη
{ Τοῦ τῆ' ὄσον - λειά κ' ἄρ -
{ Π' ἄκ' ὄσον ἄ - φέν - τη
{ Στά - θη - καὺ νὰ παν -
{ Ἐμ - πρὸς σο - λί - σε

χι - σα - - με νὰ βγῆ στε - ρε - - -
τὸ Χρι - - σπὸ νὰ εἶν' εὐ - λο - - -
τρέ - φου - - νε καί εἶ - παν νὰ
τὴν κα - - λά τὴν μαρ - γα - ρι - - -

ω - - - - μέ - - - - νη . } ὄ Ρῆ - γας
γη - - - - μέ - - - - νη . }
κα - - - - λέ - - - - σου . } ὄ - - - - του τὴν
τα - - - - ρέ - - - - νια . }

τῆς Ἀ - - - - ναρο - λῆς κιῶ' βα - σι -
ἔ - - χει ἡ μάνα τῆς κα - - θε ὄχ -

λιᾶς τῆς Δύ - - - σης
τῶ λου - - - - σμέ - - - - νη

συμβούλι-ον ἐ - - - δώ-κα-νε συμ-
κί-ο-που τὴν ἑ - - - χεῖρ Κυ - - - ρης της μεσ'

πε - θερ - ριό νά κά - - μουν
τά χρυ - σα χωσ - - - μέ - - - νη.

Σοβαρώτατον καὶ ἀρχαιώτατον ᾄσμα. Ἀδεται ἐν τοῖς, χω-
ρίοις τὴν Πέμπτην ἢ τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ γαμου,
καὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς πρὸς στολισμὸν τῆς νύμφης,
καὶ τοῦ γαμβροῦ.

Μὲ Κυπριακὴν προφορὰν.

“Ὡρα καλὴ τζιῶρ’ ἀβυθὴ τζιῶρα εὐλοημένη
Τούτ’ ἢ δουλειὰ π’ ἀρχέψαμεν νά βικῆ στερεωμένη.
Ποῦ τὸν ἀφέντην τὸν Χριστὸν νάνι εὐλοημένη
Ὁ Ρῆας τῆς Ἀνατολῆς τζιῶ Βασιλιᾶς τῆς Δύσης
Συμβούλιον ἐδώκασι συμπεθερηῖον νά κάμουν.
Ὁ Ρῆας ἔβαλεν τὸν γιὸν τζιῶ Βασιλιᾶς τὴν κόρη
Σαστήκαν νά παντρεψοῦσιν τζι εἶπασιν νά καλέσουν
Ἄγια στολίστε τὴν καλὰ τὴν μαρκαριεαρένην
Ὁπου τὴν ἔκ’ ἢ μάνα της κάθε ὀχτώ λουμένην
Τζιῶπου τὴν ἔκ’ ὁ τζιέρης της μεσ’ τὰ χρυσᾶ χωσμένην
κ. τ. λ.

(Βλ. Σακελλαρίου Κυπριακά τομ. Α' σελ 723)

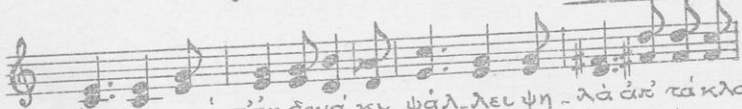
Ἐκ τῆς συλλογῆς κ. Χριστοῦ Ἀποστολίδου ᾄσματα
καὶ χοροὶ Κυπριακοὶ, τῆ συνοδείᾳ κλειδοκυμβάλου.

46 Ο ΥΨΝΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ. Γ. Σικελόπουλου.

Andante molto e espressivo.

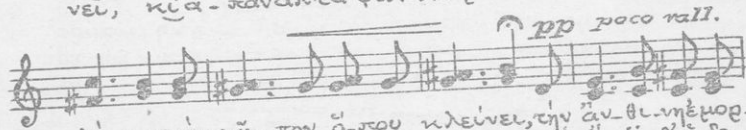
Τὰ λούλουδα γλυκόγυρα
μπάτης ὄθορο σόλουστος
στοῦ ὕπνου τὴν ἀγ-
σάν στοργικὴ μα-

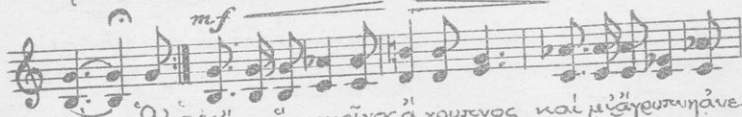
κά-λη καὶ τᾶη δονά-κι ψάλλει ψη-λά ἀπ' τὰ κλα-
νοῦ-λα, γλυ-κά ὡς τὴν αὐ-γοῦ-λα τὰ ἔ-λα φροσκι-

ὄνα να - - νόουρμα γλυ-κὴ κατὸ σπὸν ὕπνου τους γα-
νεῖ, κί' ἄ - πανάπ' τὰ φυλ-λώ-ματα σὴν ὄ-νειρα τὰ

λή-νη, σπὸν κῆ-πον ὄ-σου κλείνει, τὴν ἀν-θη-νέμορ-
μύ-ρα χα-εῖ-ζου ὡς πλη-μύ-ρα τὴν ἄ-ὑ-κίη-δο-

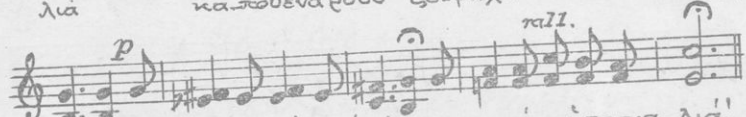
-φιά-νη. } ὁ κά-του ἑνάσ κρέως ἄ-χρυσενος καὶ μ' ἄχρυστη γάνε-

-μῶ-νη, κρυ-φο-μι-λοῦ-νε μό-νοι μέ-σα στή-σι-γα-

λιά κά-που ἑνα ρόδο ξε-φυ-χᾶ καὶ δέν θά τῶ βρῆ

ἄρ. Ἄρτης.
'μέρα καὶ ξε-πε-τὰ ἐπιώ-πτερα μπουμπουκίᾳ ἢ πασχα-λιά!

Ὁ ὕπνος τῶν ἀνθέων ψάλλεται καὶ μονόφωνον εἰς τὸν ἴδιον κῆνον.
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

47 ΜΑΥΡΟ ΓΕΜΕΝΙ

Συρτός.

♩ Allegro.

Δημῶδες.

Μαῦ-ρο γε-με- - -νί μαῦ-ρο
Μήν τό ζώ-νε- - -σαι μήν τό

γε- - με - - -νί μαῦ-ρο γε-με-
ζώ- - νε - - -σαι μήν τό ζώ-νε-

νί στή μέ-ση τήν λι- - - γνή μαῦρο
σαι τό κα-μα- ρά- νε - - -σαι μή τό

γε-με-νί με λένε κί'άν με χάσης γυ-ρευ-
ζώ-νης χα-μη- -λά γιατί μου σφάζεις τήν καρ-

έ-με καῦρο γε-μενί με λένε κί'άν με
δια μή τό ζώ-νης χα- -μη- -λά γιατί μου

χά-σης γύ-ρευ- - έ- με λά λά λά - - -
σφάζεις τήν καρ- - - δια λά λά λά - - -

♩

λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά.
λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά λά.

(Έκ τῆς συλλογῆς Ἁρίων, Ζαχαριά-Ρεμαντσά.)

48 Το Λησιμονημένο Ροδό

Larghetto.

F. Hermes.

1. Σε βράχ' ἀπό-το-μο ψη-λό βράχο όρο-
2. Εί-νε χλω-μό και έ-ρη-μο για σουπερ-
3. φτωχό λου-λουδι κ' έ-ρη-μο ποιός θα τό

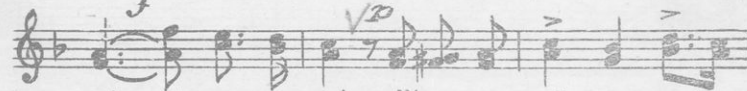
σο-λου-σμέ - - - νο ἀ-πό τό κύ-μα του για-
φιά τό βρά- - - δι έ-χει τή μαύρ'ά-πελ-πι-
μαρ-τω-ρή - - - ση πώς ό άφ-ρός της θά-λασ-

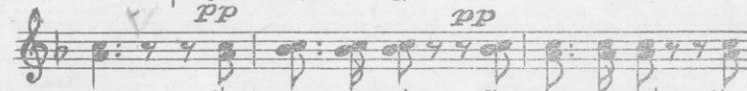
λου-λουδι ουδ'έν' άνθισμέ - - νο ποιά γή τό ά-πεκλή-ρω-
σιά της νύχτας τό σκοτά - - δι της πε-τα λουδας τό φι-
σας της μέρες σου θά σβύ - - ση ποιός θά σου λη-πώς ή όρο-
α tempo.

σε παλά μού-ρα τ'ά-χει δώ - - - ξει και στή σκλη-
λί των λου-λουδιών τή χά - - ρι πο-τέ του
σιά σου τ'άνθη σου τά κλυ - - νη θά σε μα-

ρά' τή μο-να-ξιά τ'ά-μοι-ρο τ'ά-χει στρά-
δέν έ-γνώ-ρι-σε του βράχου τό κεν-φά-
ρά-νη μιά στιγμή κ'ή αλμύ-ρα θέ' να μεί-

Ξει	άν-θος φτωχό	άν-θος χλω-μό	άχ
ει	άν-θος φτωχό	άν-θος χλω-μό	άχ
νη	άν-θος φτωχό	άν-θος χλω-μό	άχ

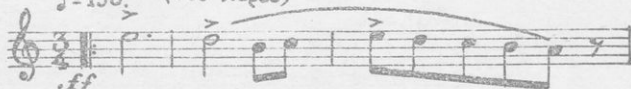

ζής λη - - - σμο - νη - - - μέ - - - νο,
ζής λη - - - σμο - νη - - - μέ - - - νο.
ζής λη - - - σμο - νη - - - μέ - - - νο.

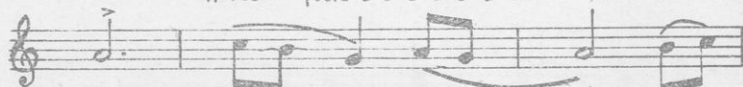
49 ΑΕΤΟΣ

(Του χορού)

♩ = 150.

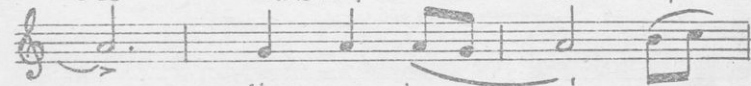
- 1. Έ Έ
- 2. Καί και
- 3. Τήν τή
- 4. Για για

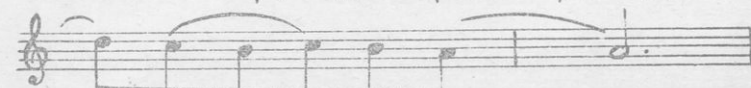
νας έ - - - νας άε - - - τος κα -
 τσι και τσι μα - - - ε τά
 πέρ την πέρ δι - - - κα πού
 για για θα τη βά - - - λω

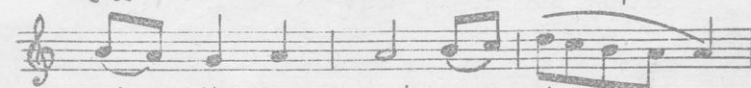
θά - - - τα - - - νε κα - - - θώ - - - τα -
 νύ - - - χια του, τά νύ - - - χια
 πια - - - σα - - - τε σου πιά - - - σα -
 σπός κλου - - - βί σπός κλου - - - βί

- νε έ - - - νας άε - - - τος κα -
 του και τσι μα - - - ε τά
 τε την πέρ δι - - - κα πού
 για για θα τη βά - - - λω

θά - - - τα - - - νε
 νύ - - - χια του
 πια - - - σα - - - τε
 σπός κλου - - - βί

σπόν ή - - - λιο και λια - - - ζώ - - - τα -
 τά νύ - - - χια τά νυ - - - χά - - - κια
 τώ - - - ρα μη την χα - - - λά - - - σε
 νά - - - κε - - - λαύ - - - δη κα - - - θε πρω -

νε και λια - - - ζώ - - - τα - - - νε .
 του τά νυ - - - χά - - - κια του .
 τε την χα - - - λά - - - σε - - - τε .
 ή κα - - - θε πρω - - - ή .

50 Η ΠΑΤΡΙΣ ΜΑΣ

Vivo.

I. Cotta.

1. Σάν τή δική μας τήν πατρίδα μέ ὄλυμπον καί
2. Σάν τή δική μας τήν πατρίδα μέ ὄμηρον καί
3. Σάν τή δική μας τήν πατρίδα μέ Μεσολογγί

Παρνασσό }
 Περικλή, } κανείς δέν ἔχει πουθενά κα-νείς δέν ἔ-χει
 μέ Γραβιά }

2^a Coto.
1^a Solo.

πουθενά. { Μέ οὐ-ρα-νό ἑσπεριασμέ-νο μέ τό-σφ-
 'Ε-δῶ γε-νήθησαν αἱ τεχ-ναι ἑ-δῶ τα-
 'Ε-δῶ μορφεύκασθη-σά-κι ὅ-λη τῆ

Andante dolce p

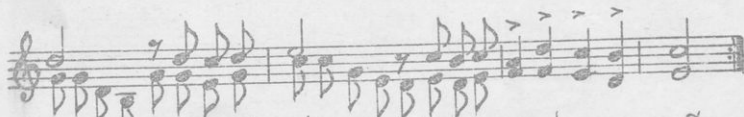
ἔν-δο-ξα ρου-νά. Μέ τέ-τοια δό-ξα
 γραμματα μα-ζι και ἄν δέν εἶ-χε
 γῆ νάσυγ-κι-νή εἶ-ναι με-γά-λο
f *al tempo.*

πε-ρασμέ-νη ἀλλ' οὐδέν γινώρι-σαν ποτέ, τό-λεγει δέ ἡ
 πό-σα κάλλη και ἔ-να τέ-τοιο νοῦρανον τῆσφθαι μόνον
 τό-νο-μάτης εἶ-ναι με-γά-λο και βαρῦ τιμῆσάντων πού
 2^a Coto.
 1^a Solo.

{ Ἴστο-ρί-α τό-πραγούσῳσι ποιη-ταί.
 τό-νο-μά της και τῆσφ ἀρκεί ὁ Παρθε-νάν. } Πιστός πρὸς
 'Ἐλ-ληνείναισι-μη και δό-ξα-λη-θη-νή.

σε πιστός πρὸς σε γλυκεία πατρίς γλυκεία πατρίς περιφανεσέ χαιρε-τῶ.

Παπαρηγοπούλου.

51 ΠΑΙΑΝ

Ἐκ τῶν Περσῶν τοῦ Αἰσχύλου.

Maestoso.

Δ. Ροδίου.

Παῖδες ἔλ- - λή- νων "Ι - τε

ἐ - λευ- θε - ροῦ- τε πα- τρι - - - - - σα

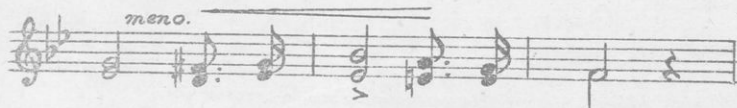
ἐ - λευ- θε - ροῦ- τε δέ παῖ- δας γυναῖ- κας θε-

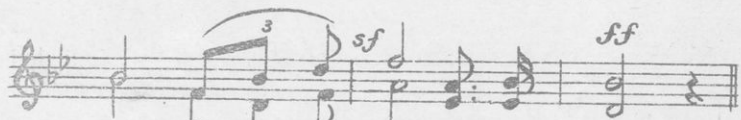
ᾶν τε πα- τριῶ- νων ἔ- δῃ θῆ- κας τε προ-

γὸ - - - - νων θῆ- κας τε προ- γὸ - - - - νων

Νῦν ὑ - πέρ πάν- των ἀ - - γῶν

Νῦν ὑ - - - πέρ πάν- των ἀ - - γῶν.

Ἐκ τῆς Συλλογῆς μετὰ πιάνο καὶ τραγούδια Δ. Ροδίου
Μουσικοψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ ἴνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

52 ΩΣ ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ.
(Παράφρασις τοῦ 8^{ου} ψαλμοῦ τοῦ Δαβίδ.)

Andante.

Ὁς θαυμαστόν τὸ ὄ- να- μά σου ἐν πείσῃ
αὐ-ρα, νός τās καλ- λο- νάς σου ἀπεικο-

p Κύ-ρι-ε τῆ γῆ ὡς
νί-ζει κεύ- - λο- γεῖ ἐκ θη-λα- ζούων σοι χει

1. 2. *cresc.*

p λέ-ων αἶνον ἐ- ξά-γει βρε-φι-κάν ἐχ-θρόν κέκ-δι-κη-
f

ff τὴν ἀρ-χαῖον καταδα-μάζων καὶ νι-κῶν νι- - κῶν.
p *pp*

1. σά κλαδιά τη - δούν, και χυ - μὸ ἡμι - ζούν
 2. τὸ χει - μῶ - να πού περνούν, τῶ - ρα σάν ἡμι - πνού

p 1. τὰ με - λίσ - στα και θου - βοῦ - νε .
 2. τρα - γου - δούν με εὐ - θυ - μι - α .
f

Μετ. Γ. Σκλάβου.

55. Η ΚΑΜΠΑΝΑ.

Largo 50 = d.

F. Schubert.

1-8
 Μπ - κρου - γη και - πα - να
 κλι - α - θο τὰ - γε - ρι
 Βα - σι - λει' ο' ἡ - λιος
 Σάν ἀ - φρός στο' κη - μα
 Κι εὐ - χον - ται κινῆ - σεις

3

p
 σάν ἀ - κοι - στα - μέ - νη
 τη φω - νή του περ - νει
 κὼν κλ - νος σάν αὐ - μα
 κ' ἡ χα - ρά, περσ - βάλ - λει
 βιά - σεις κ' ε - κεν - νες

τὸ βα-ρὺ γλωσ- σί - δι σι - γα - νὰ κι -
 καὶ περνᾷ τῶν δειν - δρων τα - πικρὰ κλα -
 στὰ βάθειά τοῦ πόν - του γερ - νει νὰ κρη -
 σᾶν ἀφ' ὧν στὰ γέ - ρι κού φυ - σᾶ ἑ λα -
 ἔρ - χον - ται σταῦν πώ - θων τῆ βου - βῆ βο -

- νει καὶ βα - θειά σπε - νὰ - ζει
 - διά κιά π' τοὺς μαύρους ἡ - - χους
 - φθῆ χα - θη - κε μιὰ με - - ρα
 - φρό σβύ - νε - ται κ' ἔ - - κει - - νη
 - ἠ καὶ περ - νοῦν αἱ με - - ρες

κιά - ραι - ἄ ση - μαί - νει καὶ σκορπᾷ τρι -
 τέ - - ταια λό - για πέρ - νει τέ - - ταια λό - για
 σπού και - ροῦ τό ρέμ - μα ἡ - - καν ἔ - - να
 καὶ γεν - νιέ - ται ἀλ - λη καὶ σκορπᾷ κ' ἔ -
 καὶ περ - νοῦν οἱ μῆ - - νες καὶ περνοῦν τὰ

γό - - ρω πέν - θι - μη, φα - - νῆ,
 φέρ - - νει σὴν πι - κρῆ καρ - - δια
 κύ - - μα πε - ρα - σε κιά - - τὸ
 κει - - νη ὡ - - σαν τὸν ἀφ - - ρό
 χρο - - νία καὶ περ - νᾷ ἡ ζω - - ῆ

Θ. Τσαμπάλης.

-58-
56. ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

72 J.

Solo

N. Swaney.

1. Πα-τρι-δα ὄ-νειρόκριβό κρυφή χα-
2. Μέσ' τὴν καρδιά μου ἤξέ-σὺ παντοτει-
3. Πα-τρι-δα ὄ-νειρόκριβό κρυφή χα-

-ρά τοῦ κό-σμου ἔ-σὺ μο-νά-χα στέκε-
-νά μεγὰ-λη σέ βλέπω μέσ' τὰ πέ-λα
-ρά τοῦ κό-σμου ἔ Ξύλινα καὶ πα-ρη-γο-

σαι παντοτει-νά ἔμπρός μου
γα καὶ μέσ' τὰ-ση πᾶ-λι
ριά τοῦ σου γυ-ρεύ-ω σὸς μου

Coro

p

CORO.

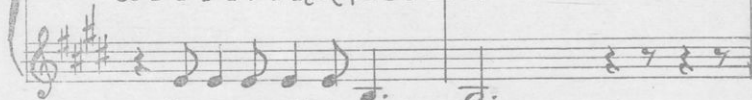
Μεγάλη κα-θώς σ' ἔπλασε ἕνα και-
φωτόβο-λη καὶ δροσὴ λουλουδία
Γιάναντι κρύ-σω μιάστιγμὴ τὴν θεία

Μεγάλη καθὼς σ' ἔπλασε

-ρό ἡ μᾶ-ρα καὶ πᾶρα
νά μαλεύ-ης καὶ νά χα-
εὐ-μορφά-σα καὶ νά σέ

ἔ-να καιρό ἡ μᾶ-ρα.

εὐ-μο-ρεὶ - - - - - σαι' ὄρ-φα - - - - - νή - - - - - παν-τέ-ρη-
 - - - - - γε-λάς, ἐ- - - - - ὄω - - - - - κ' ἐ- - - - - κει, να
 - - - - - ἔω κρα-ζον - - - - - τας - - - - - ε- - - - - τούτ' εὖν

p καὶ τάραισαι ὄρ φα νή
 -μη - - - - - και χή - - - - - ρα.
 με - - - - - μα - γευ - - - - - ης.
 η - - - - - πα - πρί - - - - - σα.
 παν-τέ-ρη-μη και χή - - - - - ρα.

57 ΤΡΙΚΥΜΙΑ.

Σ. Μαρσούκας.

Allegretto scherzando

Ed. Grieg.

Solo

Coto

- 1. Κύ-μα-τα κιάφροί
- 2. "Αχ! τι ἔα-φνι-κό

Σπά-ζου-νε, μ' ὄρ-μή,
Θρη-νοί και κα-κο

σὴν ἄ-κή ποῦ ὀ-λή, τρέ-μει
χή-ρες ὄρ-φα-νά και μαν-νές

fp
Κύ - μα - τα κι ἄ - φροι
Ἄχ' ἔι Ξα - φνι - κό

τρέ - μει
μᾶν - νες

Κί - μα - τα κι ἄ - φροι
Ἄχ' ἔι Ξα - φνι - κό

σκά - ζου - νε μὲρ - μή
θρη - νοί και κα - κό

σὴν ἄ - κη τοῦ ὄ - λη
χῆ - ρες ὄρ - φα - νά και

τρέ - μει
μᾶν - νες

σὴν ἄ - κη τοῦ ὄ - λη, τρέ - μει
χῆ - ρες ὄρ - φα - νά και μᾶν - νες

και τρο - μα - κει - κό
θα' - μαυρο - νευ - θούν

σὴ - σα - νε χο - ρό
και ἄεγο - χτυποῦν

και τρο - μα - κει - κό
θα' - μαυρο - νευ - θούν

μεσ-τό πέ-λα-γο οἶά - νέ - μοι
 στο φτωχό νη-σοῦ καμ - πιά - νες

ση-σα-νε χο - εῖ
 καί θάρ-γο χτυ - πούν.

κῦ-μα-τα κιά-φροί
 ἀχ' εἰ Ἐα-φει-κό

μεσ' τῷ πέ-λα-γο οἶά - νέ - μοι
 στο φτωχό νη-σοῦ καμ - πιά - νες

πά-λου-νε μῦρ-μή
 θεῆ-νοι και κα-κό

κῦ, ματα κιά-φροί
 ἀχ' εἰ Ἐαφει-κό

πά-λου-νε, μῦρ-μή
 θεῆ-νοι και κα-κό

σῆν ἀ-κητή σου ὄ-λη
 χῆ-ρες ὄρ-φα-νά και

τρέ - μει
 μᾶν - νες

σῆν ἀ-κητή σου ὄ-λη
 χῆ-ρες ὄρ-φα-νά και

καὶ τρο-μα-κι-κὸ
θὰ μαυ-ρο-νευ-θούν

τρέ - μαι
μάν - νες

καὶ τρο-μα-κι-κὸ
θὰ μαυ-ρο-νευ-θούν

5

ση-σα-νε χο-ροὶ
καὶ θ'ἀργο-χτυποῦν

μέσ' τὸ πέ-λα-γοσιᾶ-
στὸ φτωχὸ νη-σοίκαμ

ση-σα-νε χο-ροὶ
καὶ θ'ἀργο-χτυποῦν

τρι - κυ -
τρι - κυ -

νέ - μοι
πά - νες

μέσ' τὸ πέ-λα-γοσιᾶ-
στὸ φτωχὸ νη-σοίκαμ

νέ - μοι
πά - νες

μί - α
μί - α

τρι - κυ -
τρι - κυ -
μί - α
μί - α

μέσ' τὸ πέ-λα-γοσιᾶ-
στὸ φτωχὸ νη-σοίκαμ

νέ-μοι μέσ' τὸ πέ-λα-
πά-νες στὸ φτωχὸ νη-

γοσιᾶ-νέ-μοι μέσ' τὸ
σοίκαμ πᾶ-νες στὸ φτω-

ἔ - χει ἄρ - χί - ση
ἔ - χει ἄρ - χί - ση

τρι - κυ -
τρι - κυ -

πέ-λα-γοὶ ἀ-νέ-μοι
χό-νη-σάι καμπά-νες

ἀχ!
ἀχ!

μή - α

ἀχ!
ἀχ!

Presto.

στην ἀ-κρή σου ὄ-λη,
χῆ-ρες ὄρ-φά-νά και

τρέ-μελ
μάν-νες

στην ἀ-κρή σου ὄ-λη,
χῆ-ρες βρ-φα-νά και

τρέ-μελ
μάν-νες

τρέ-μελ
χῆ-ρες

τρέ-μελ
μάν-νες

τρέ-μελ
ὄρ-φα

ἀχ!
να.

le baiser ut un point rouge que l'on met sur l'œil d'un verbe aimé.

58 ΣΤΟΥΣ ΑΘΑΝΑΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ.

Andante 84=d cresc. L. Liebe.

1-2

mf

1. Ποιά λό-για θαύ-ρουν τὰ πικρά και
 2. Πού-σθαι κορ-μιά λε-βέν-τι-να και
 3. Ω τέκνα της έ-λευ-θερίας ψυ-

πο-νε-μέ-να χεί-λη ν'άφησου-νε πα-ρά-πο-
 νεία-τα ζη-λευ-μέ-να που κούτεσ'ά-συν-τρο-φια-
 χες τρι-σα-για-σμέ-νες τού τώ-ρά-θώ-ρα-τες κρυ-

νό νάει-πού-νε γω-ρο-λό- --- -για πού
 στα χώ-ρις σπαν-ρό και μνή- --- -μα
 φά πλα-νά-σεσέ-λό- γυ-ρά μας η

κέ-σα-νε τρι-γύ-ρω μας πού κέ-σα-νε τρι-γύ-ρω
 που κί-αν είστε κέ-σα-τε δ-που κί-αν είστε κέ-σα
 δάφνες, δέν σκορπίζον-ται αι δάφνες, δέν σκορπίζον-

μας τὰ λούλου-δα τ'Ακρι, ---
τε τὴν δὲ, ἀγ-κα-λιασμε ---
ται γιὰ σὰς οἰ σιλαβωμε ---

λη κ'ἄ - πό - - - - - με -
να τὴν δό - - - - - Ἐα
νες καὶ μό - - - - - νον

νον τὰ στό - - - - - μα - - - - - τα κλει -
ποῦ μοι - - - - - ρο - - - - - λο - - - - - γαιεὶ δια -
χὺ - - - - - νουν - - - - - ται πι - - - - - κρὰ τὰ

σπᾶ καὶ δι - - - - - χως λό - - - - - γιὰ
τὸ με - - - - - γὰ - - - - - λο κρι - - - - - μα
μαῦ - ρα δά - - - - - κρη - - - - - ἄ μας

Σ. Μαρσούκας.

59 ΘΕΟΥ ΔΟΣΑ.

L.v. Beethoven.

Μεγαλοπρεπώς.

Θε- οῦ τό κρά-τος τό σύμ-παν γαρ
Γιά- δέ τρι- γύ- ρω τήν ὠ- μορ- φη

τά- ζει, τό ἀ- -πει- ρον κόνι οὐ- ρα- -
φύ- συ, τά δῶ- ρα τοῦ Δη- -μι- ουρ- -

νοῦ γ' Αὐ- τόν ἢ φύ- σις κ' ἢ γῆ γιορ-
γού' ἀρ- -κεῖ τό νοῦ' σου νά φα-

τά - ζει, Αὐ - τὸν ἢ θά - λασ - σα ὑ -
τί - ση τὸ θαῦ - μα τοῦ μι - λεῖ παν -

μνεῦ.
τοῦ.
Ποῖός τ' ἄ - σπρα σκόρπισε σ' ἄ - πειρα
Ἦ - παρ - χει ἕ - νας Θε - ος ν' ἄ - γα -

Ποῖός τ' ἄσπρα σκόρπι - σε σ' ἄ - πει - ρα
Ἦ - παρχει ἕ - νας Θε - ος ν' ἄ - γα -

ὑ - ψη,
πᾶ - τε,
τὸν ἦ - λι - ο ποῖός κυβερ -
ὑ - παρ - χει Κύριος ἄ - γα -

ὑ - ψη, τὸν ἦ - λι - ο ποῖός κυ, ποῖός κυ βερ -
πᾶ - τε, ὑ - παρ - χει Κύ - ριος, Κύ - ριος ἄ - γα -

να; Καί ποιός μπο - ρεῖ ἀπ' Ἐ - κεί - νον νά
θός. Αὐ - τὸν μ' ἀ - γά - πη πι - στοί προσκυ.

να;
θός.
κρύ - ψη, τί ἔ - χει στήν καρ - δια βα -
νά - τε, Αὐ - τὸς μᾶς φέρ - νει πρὸς τό

- θεια! τί ἔ - χει στήν καρ - δια βα - θεια!
φῶς, Αὐ - τὸς μᾶς φέρ - νει πρὸς τό φῶς.

Μετάφρασις Γεωργ. Σικλάβου.

Τ Ε Λ Ο Σ

Φωτογραφίου 95

Δαμασκ

024000028077

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΖΗΚΑΚΗ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ :

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΡΣΙΝΗΣ

Ἄπο παντοῦ τῆς ἑλληνικῆς γῆς.— Ἡ γνωστὴ συγγραφεὺς καὶ διηγηματογράφος, εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ περιλαμβάνει ἕξ διηγήματα, γραμμένα μετὰ τὴν γνωστὴν χάριν τῆς καὶ παρατηρητικότητά. Ἀληθινὴ ἑλληνικὴ ζωὴ, παρμένη ἀπὸ τὴν ὑπαίθριον χώραν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἔθνη τῆς μέχρι χθὲς ὑποδούλου καὶ ἤδη ἐλευθέρου. Ἀποκτενοῦν αἱ σελίδες αὐταὶ ἓνα αἶσιμα οἰκογενειακῆς ἀγάπης καὶ ἑλληνικοῦ ἀγ. οὐ αἰσθήματος. Σελ. 110. Ἄδ. Δρ. 6. δεμ. 12 --

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ (ΠΕΤΡΩΦ) ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ Ε.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ

Ρωσικὰ παραμῦθια καὶ ἱστορίαι.— Ὅλη ἡ ῥωσικὴ λαογραφία σχεδὸν συγκεντρωμένη εἰς μίαν σειρὰν παραμυθιῶν καὶ ἱστοριῶν, χαρτωμένων, ἀφελῶν, καὶ μετὰ μεγάλην ἀπλότητα διατυπωμένων. Ἀπὸ καθε παραμῦθι καὶ ἱστορίας βγαίνει καὶ ἓνα ἠθικὸν δίδαγμα. Εἶναι ἕξ ἴσου πλούσιον διὰ καθεὶν μεγάλον καὶ διὰ καθεὶν μικρόν. Σχ. 8ον, σελ. 141. Ἄδεται Δραχ. 7.50. Δεμ. Δραχ. 12. --

ΑΙΜΕΙΜ

Ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν.— Μικρὲς ἱστορίαι καὶ ποιήματα μετὰ χρωματιστὰς εἰκόνας, εἰς μεγάλο σχῆμα διὰ τὰ μικρὰ παιδιά, ἐκδοθεῖσαι ἐπιμελεῖα γνωστοῦ παιδαγωγοῦ μας. Ἀποτελεῖ ἀληθινὴν χαρὰν καὶ ἐντρυφήματα τοῦ μικροῦ κόσμου. Σχ. 4ον, σελ. 32. Δεμ. Δρ. 10. --

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

Παιδικὸ θέατρο.— Εἰς ἓνα κομμὸν τόμον περιλαμβάνονται 15 κομμῶν καὶ διάλογοι καὶ 12 μονόλογοι, γραμμένοι ἀποκλειστικὰ διὰ τὰ παιδιά. Τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ ἀναπληροῦ μεγάλην ἑλλειψιν, ὅχι μόνον δυσχερᾶζει καὶ γοητεῖ, ἀλλὰ καὶ διδάσκει συγχρόνως. Τιμὰται Δρ. 9 --

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 10

34 ΟΙ ΓΕΡΑΝΟΙ

Ὁρ. Κοντογιάννη.

Allegretto. Coro.

mf

Ὁ ἥλιος βασιλεύει δὲν σαλεύουν τὰ κλα-

pp *cresc.*

διά φύλλο δὲν σα - λεύ - ει καὶ περνοῦν οὔ

γε - ρα - νοὶ τα - Ξι - δεύουν πέ - ρα καὶ σά - λοῦγχι

sf

φα - ει - νή σχί - ζει τὸν ἄ - γέ - ρα ὁ κρωγμὸς ἄν -

pp *Solo.*

τι - λα - λεῖ κι' ἄ - λοι τοὺς κοι - τὰ - ζουν μέ - ἄ - γά - ση αἰ

p *Andante Solo.*

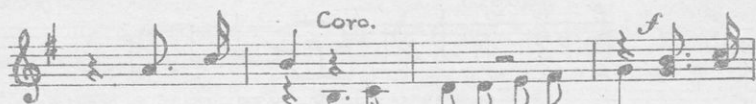
ρα κα - λή σὰ πουλιά φω - νά - ζουν. Κ' ἔρηγά σου

mf

περτα - τὰ σπὸ ραβδί γερ - μέ - νη στέ - κει καὶ τὰ

p *Allegro Coro.*

χαι - ρε - τὰ λέ - γει λυ - ση - μέ - νη. Σπὸ κα - λὸ

στό κα - λὸ στό κα - λὸ χρυσαῖου - λιά στό κα -

λό νά πα - τε κά - χα θά μέ βρῆ - τε κειά

πίσ' ὄ - ταν γυρ - νά - τε. Ἦλθ' ὁ Μάρτης καί ξυ - πνά

σά νυ - φοῦ - λαή πλά - σι λουλουδί - ζου - νε βουνά

πρα - σι - νί - ζουν δά - ση. Ἦλ - θαν ἀ - πό μα - κρυ -

ὰ τὰ που - λιά καί πα - λι

μά σκε - πά - ζει τῆ γη - ἅ

κεύ - α γῆς ἀγ - κά - - λη.

Ἄρ. Προβελέγγιος.

53. ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ ΓΛΥΚΕΙΑ

Allegro.

Carl. Zöllner.

1. Ἐλ - λά - δα μας γλυ - κεία τρισ -
 2. Μὲ χρο - νία με και - ρούς ζω -
 3. Μὰ πῆ - ρα σὴ σὺλα - βιά βιά σταν

1. δο - ξα - σμῆ - νη σὺ τοῦ ἤ - σο τί προ -
 2. φιέ - νη τὸ σπασα - θί ἐσ - κόρ - κη - σες τὸ
 3. ἔε - νι - κὼ ζυ - γὸ σε - νά - ζουν κιά - λα

1. πῆ σὴ γῆ σπῆ ἤλ - θεν ὁ μως ἡ - σι - γῆ σι -
 2. αἰ - γω φαίς ἔ - κεί ποσὸ σὺλα - βος ἔ - λευ - θε - γῆ σι -
 3. σου πται - δία και κάρτε - ροῦν ἔ - λευ - θε - ρία γλυ -

1. γῆ σι - γῆ γῆ πῆ τὰ χθες ὁ - θῆ.
 2. φος αἰ - δελ φος σὲ - πρῶτῃ σκι - φῶς.
 3. κεία γλυ - κεία ἔλ - λά - δα μας γλυ - κεία.

1. σι - γῆ - σι - γῆ
 2. σκι - φῶς - σκι - φῶς
 3. νλυ - κεία - νλυ - κεία

Ἄρ. Ἄργης.

54. ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ

Άγγελ. Δημῶδες.

Moderato.

1. { Τ' εἶ-νε πειρ κα, - λοῖ τ' εἶ-νε πειρ γλυ - νό
 τὰ λου-λου - δ' ἄν-θου μν - ρα-διές σκορ-ποῦν

2. { Πῶς στήν' ἔ - ξο - χη πρὶν ὃ ἦ - λιος βῆσι,
 τὰ που-λια α - κούς με - σα σταῦ, ἄ - γρους

1. { ἀπ' τὸ βρά - δου τοῦ Ἄ - πρὶν δει - λη;
 τὴν αἰ-γού - λα καὶ τῷ λει - λε
 2. { τοῦ ζε-στα - νη ἢ ῥα -
 τοῦ ποι-μέ - νος τὴν φλο - γέ - ρα }
 γέ - ρα }

mf

1. τὰ που-λά - κια κε - λα - δοῦ - νε
 2. τὰ ναυ-τό - σκου - λα - στα - πλοῦ - α

1. τὰ που-λά - κια κε - λα - δοῦ - νε
 2. τὰ ναυ-τό - σκου - λα - στα - πλοῦ - α

1. τὰ τζι-τζι - κια τρα - γου - δοῦ - νε
 2. μου - δια - σμέ - νά - πο - τα κρῦ - α